

Židům

4. kapitola

(Vejití do Božího odpočinutí)

¹ ... abychom se dozvěděli více o našem požehnaném Pánu. A kvůli tomu se zde shromažďujeme, za tímto účelem a rovněž, abychom se modlili za nemocné Boží děti. A dnes ráno jsme prožívali nádherné požehnání z Písem.

² Chceme tedy věnovat během každé bohoslužby jistou část... je to vyučování z knihy k Židům. V průběhu těch několika posledních týdnů jsem se věnoval vyučování z knihy Židům. A nyní, bude-li vůle Páně, rádi bychom v tom pokračovali i ve středu večer a pak v neděli ráno a v neděli večer — tak dlouho, jak dlouho se tady zdržím. To není evangelizace, ale ve skutečnosti to evangelizace je... pravidelné večerní shromáždění. A těšíme se a jsme šťastni, že prožíváme tento čas, abychom se sešli s našimi dobrými přáteli z okolních měst a z okolí Falls Cities. A kdyby náhodou bylo něco odvoláno, bude to kvůli tomu, že nás snad Pán povede brzy na... Snad se nám podaří ještě několik večerů, a kdyby nám to náhodou umožnili na nějakou dobu v gymnáziu, pokud by nás Pán tímto směrem vedl na toto místo, kde bychom mohli společně shromáždit naše lidi. A viděli jsme, jak sem lidé přicházeli a odcházeli a říkali: „Je tady málo místa, abychom se sem vešli.“ Protože modlitebna je velice malá. Míst k sedění je pouze pro několik málo lidí; a jsme tak rádi, že jste ochotni přijít a posadit se v tom horku a naslouchat Slovu Páně. A modlíme se, aby vás Bůh hojně a nadmíru požehnal a pomohl vám.

³ Tak tedy dnes večer začínáme ve 4. kapitole... Kolik z vás zde bylo dnes ráno? Rád bych viděl vaše ruce. Ó, jak nádherné, prakticky všichni. Začínáme ve čtvrté kapitole knihy k Židům. A, ó, jak úžasná to je kniha. Nemáte z ní radost? A zde porovnáváme Písmo s Písmem.

Židům 13:8

⁴ A Pavel ještě předtím než mohl vydat svědectví o svém prožití, musel nejdříve odejít do Arábie a přesvědčit se na základě Slova, že to bylo pravdivé. Mně se to líbí. A v dnešní ranní lekci... ve vyučování dnes ráno jsme se dozvěděli, že Kristus byl včera i dnes tentýž na věky. A Pavel zjistil, že ten stejný ohnivý sloup, který vedl Izraelské děti, se setkal s ním na cestě do Damašku. A my sledujeme, že ten stejný ohnivý sloup, který vedl Izraelské děti z pouště do zaslíbené země, se

setkal s Pavlem na cestě do Damašku a nazval sám sebe „Ježíš.“

Židům 1:1,2

5 Dále nalézáme to opravdové nejvyšší Božství Ježíše Krista. Celá tato Kniha je prostoupena zjevením Ježíše Krista a On přišel... Shledáváme jak „mnohokrát a mnoha způsoby mluvil kdysi Bůh k otcům skrze proroky, ale v těchto posledních dnech zjevil sám sebe skrze svého Syna Ježíše Krista.“ A tato Kniha, od 1. Mojžíšova po Zjevení, to není nic jiného, než neustálé a opakující se zjevení Pána Ježíše.

Jan 16:28

6 A shledáváme, že On byl tím, který byl v hořícím keři. Shledáváme, že On byl tím, který byl s Bohem před založením světa. Shledáváme, že v Novém zákoně byl zároveň Bohem a člověkem. A pak, když opustil Nový zákon, aby odešel do nebe, řekl: „Přišel jsem od Boha a vracím se k Bohu.“

7 A když se s Ním Pavel setkal, On byl v té stejné formě, ve které byl, když vedl Izrael (totiž v ohnivém sloupu). A Pavel se Mu podíval přímo do tváře jako neobrácený a to mu způsobilo potíže do konce jeho života. On oslepl a několik dnů nemohl vůbec nic vidět. Musel být zaveden do ulice, kterou nazývají Přímou.

Skutky 9:12, 17

8 A Bůh tam měl proroka, ke kterému promluvil, a jmenoval se Ananiáš. On přišel k němu (ve vidění) a položil své ruce na Pavla a řekl: „Bratře Sauli, přijmi svůj zrak.“

Skutky 12:7

9 Dále shledáváme, že ten stejný Duch Svatý, ten stejný Pán Ježíš, přišel k Petrovi ve formě světla a vysvobodil ho z vězení.

10 A shledáváme, že ten stejný Pán Ježíš v těchto dnech je stále tím ohnivým sloupem (světlem), které vede Jeho lid (Jeho církev) a koná ty stejné věci, dává vidění; přichází a vkládá ruce na lidi na základě vidění. Pan Ježíš, který se setkal minulou neděli ráno v tom domě a řekl: „Přichází nějaký černovlasý — prošedivělý muž. Je to Řek. Jeho manželka je ve středním věku a bude plakat u oltáře.“

11 Někdo jim to řekl a věděli, že se to děje. Byl zmrzačený — nerv rovnováhy v jeho hlavě byl poškozen; dokonce nemohl ovládat své nohy a jiné údy — a navíc byl slepý. A jako dvojitý důkaz: měl jsem zde obyčejnou paní, která přišla předtím, než jsem se modlil za nemocné, otočil jsem se zády a zavolal bratra Tomse, aby se přišel modlit, a my jsme se posadili a pozorovali, jak se to bude vyvíjet. A já jsem pak

odešel a modlil se za nemocné a vrátil jsem se a ona přišla přesně tak, jak to bylo ve vidění, a uchopila mě za ruku a začala plakat a řekla, že ji sem poslal dr. Ackerman. Dr. Ackerman je mým blízkým přítelem, on je katolíkem. Jeho syn je knězem v klášteře sv. Meinrada, v Indianě. A tento muž byl z Jasperu. A Pán ho uzdravil z toho vozíku; on se postavil a chodil. A mohl vidět tak dobře jako ostatní lidé a odešel z budovy normální a úplně zdravý. To všechno se stalo skrze vidění!

Skutky 9:17

12 „Bratře Sauli, Pán Ježíš, který se ti zjevil na cestě, mě poslal, abych vložil své ruce na tebe, abys mohl obdržet zrak a byl naplněn Duchem Svatým.“ Nádherné.

13 Dále shledáváme a vidíme, že jsme obdrželi to veliké spasení a neměli bychom... nemůžeme uniknout trestu a hněvu Božímu, jestliže promeškáme tak veliké spasení.

14 Nuže, chceme začít dnes večer čtením ze čtvrté kapitoly knihy k Židům. Jestli si to někdo přeje sledovat společně s námi, máme zde nějaké Bible. Kdybyste si někdo přál, nu co, jestliže zvednete svoji ruku, pak vám některý z uvaděčů přinese — tuto Bibli. Kdyby někdo z bratrů chtěl... Tady leží, nakolik vím, dvě Bible.

15 Nuže, budeme pospíchat, protože za chvíli se bude konat večere Páně. A tam, kde dnes večer skončíme, budeme pokračovat ve středu. Nuže, tuším, že dnes ráno bychom měli začít číst od 15. verše.

16 Možná, že mě někdo takhle nezná — že si nasadím při čtení brýle; prostě stárnu. Mohu ještě číst, ale nedovedu to přečíst dost rychle obzvlášť, když mám co do činění s takovým krásným písmem.

17 Šel jsem k lékaři, aby mi vyšetřil zrak, jestli opravdu zrak ztrácím. Mé oči byly stoprocentní — 10/10. On mi řekl: „Ale synu, ty už máš po čtyřicítce.“ Dal mi něco ke čtení a řekl: „Začni číst.“ A já jsem četl. A když jsem se k textu přibližoval, zpomaloval jsem víc a víc. A v takovéto vzdálenosti jsem se úplně zastavil. A pak mi tam něco vložil pro 10/10 a já jsem to mohl přečíst všechno. Ale on řekl: „Spočívá to v tom, že když překročíš čtyřicítku, tvoje oční bulvy se stávají ploché.“

18 Nuže, já mohu přimhuřovat své oči a číst z menší vzdálenosti, ale k tomu je potřeba přimhouřit oči. A tak on mi zhotovil brýle a mohu vidět všechno, pokud je to v dostatečné vzdálenosti. Já mohu vidět všechno, když to je na krátkou vzdálenost. Ale když se tato věc ode mě vzdálí, nemohu pomocí tohoto vidět vůbec nic. Ale mohu to přečíst

pomocí těchto brýlí.

Židům 3:15, 16

19 Nuže, dnes ráno jsme probírali poslední část třetí kapitoly k Židům. A, ó, jak bohatá semínka jsme našli. Nuže, poslyšte, chtěl bych to přečíst znovu, abychom obdrželi pozadí a nechtěl bych se už k tomu vracet, ale raději pokročit kousek dál.

Když se říká, dnes... uslyšíte-li jeho hlas, nezatvrzujte svá srdce jako při tom roztrpčení.

Někteří... ho totiž vyslechli... a roztrpčili, ale ne všichni, kteří prostřednictvím Mojžíše vyšli z Egypta.

Židům 3:15

20 Nuže, dnes ráno sledujeme, jak On řekl: „Nezatvrzujte svá srdce, jako v těch dnech roztrpčení.“ Totiž, když oni popouzeli Boha k hněvu; protože On jim dal proroka Mojžíše a znamení, které Mojžíše provázelo. Kolik z vás z této třídy dnes večer ví, co to bylo za znamení? Ohnivý sloup, Židům 13.

2. Mojžíšova 14:15

21 Nuže, nevíme, jestli shromáždění vidělo to znamení nebo ne. Ale Mojžíš ho viděl, protože Mojžíš se s Ním nejdříve setkal v ohnivém keři. On byl tím ohněm. A Izraelské děti Mojžíše uposlechly a opustily Egypt. A jakmile vyšly z Egypta, sledujeme, jak je Bůh uvedl do léčky, když se za nimi ocitla faraónova armáda a po druhé straně bylo Rudé moře; a Bůh je podrobil zkoušce; a oni dostali strach. A to popudilo Boha; On řekl: „Proč na Mě křičíš?“ Řekl: „Vyřkni slovo a jdi dál.“ Mně se to líbí.

22 Nuže, oni následovali Mojžíše a Mojžíš následoval Sloup a Oblak, a oni byli na své cestě do zaslíbené země. Jak nádherný obraz pro církev dnes večer na naší cestě do zaslíbené země vedenou tím stejným Duchem, těmi stejnými znameními a zázraky, o kterých řekl Bůh.

2. Mojžíšova 15:22, 23

23 Nuže, všimněte si, pak se ocitli na poušti Sin. Tam byla hořká voda, *Marah*. Proč je Bůh vedl k těmto hořkým vodám? On by je přece spíš měl dovést k dobrým vodám. Ale On je vedl k hořkým vodám tak, aby mohl vyzkoušet jejich víru. A On to dělá rád. On rád na vás dopustí soužení, aby vám mohl ukázat Svoji lásku a Svoji moc. Jak mohou dnes lidé, kteří nevěří v Boha konajícího zázraky...? Když přichází soužení, oni to prostě vzdávají a odcházejí. Ale my věříme, že Bůh koná zázraky. On nemůže... Bůh má...

²⁴ Poslyšte toto: kdyby se Bůh za stejných okolností neprojevoval tím stejným způsobem, pak je vinen toho, že se straní Svého lidu; Boží suverenita od Něj vyžaduje, aby postupoval v každém jednom případě tak, jak to dělal v tom prvním případě — jinak by se dopouštěl křivdy, když jistým způsobem působil v tom prvním případě. Jestliže Bůh nejedná tím stejným způsobem, jak jednal v tom prvním případě — jestliže bude jednat v druhém případě jinak — pak jednal špatně v tom prvním případě. Jestliže Bůh uzdravil nemocného ve Starém zákoně, je povinen to udělat i dnes v Novém zákoně, jinak jednal špatně, když někoho tehdy uzdravil. On musí jednat vždycky stejně a bude to dělat, pokud se stejná víra ocitne ve stejné situaci. Vína není v Bohu. Protože my Ho sledujeme v některých... V mnohých skutcích a v mnoha význačných zázracích... My o tom víme. Ani kritici nemohou říct: „to není tak.“ Protože vidíme, jak to bylo prokázáno a je to zde.

²⁵ Kdysi říkali: „Ukaž nám zázrak!“ Dnes to již více nemohou mluvit. Nemůže to požadovat ani věda. Můžeme to absolutně dokázat tomuto vědeckému světu... A tento vědecký svět dosvědčil, že nadpřirozená Bytost v podobě ohnivého sloupu je s námi. Zde máme Její fotografii, rovnou zde a jedna z nich se dnes večer nachází ve Washingtonu, D. C. To je ten stejný Kristus!

²⁶ Po jistou dobu, měli moji spolusloužící bratři ve zvyku říkat: „Ó, bratře Branhame, to je ďábel. Nezahrávej si s tím.“ Oni mě s tím strašili.

²⁷ A já jsem to nekázal, dokud nepřišel Bůh a nezjevil mi to, že „On je tím stejným Ježíšem, tím stejným.“ Ó, pak to zkuste ze mě setrást! To se vám nepovede! Protože to je Písmo. To je Boží Slovo. To není nějaké povrchní prožití. To je prožití, které je zakotveno skrze Boží Slovo a věčně požehnané Boží zaslíbení.

Židům 3:16

²⁸ Nuže, my pozorujeme, jak On zde řekl:

Někteří Ho totiž vyslechli a roztrpčili;...

Opravdu! Oni byli znechucení pokaždé, když přišli na nějaké místo, kde byla nějaká zkouška. A co tam dělali? Byli rozmrzelí a ,otrávení' a chtěli se vrátit zpět a: „Proč se mi to přihodilo?“

²⁹ Je to zvláštní věc: Dnes ráno po kázání, když jsem kázal tak mocně jak jsem jen mohl, mnozí přišli k oltáři a ptali se: „Proč se mi to přihodilo?“ Vidíte, jakým způsobem se to děje? To prochází nad lidskými hlavami. Lidé jsou stejní.

Marek 8:18

30 Ježíš řekl: „Mají oči a nevidí.“ Řekl to svým učedníkům.

Jan 16:29, 30

31 Oni řekli: „Teď k nám mluvíš srozumitelně, teď věříme. Nikdo ti nemusí nic říkat, protože Bůh ti to ukazuje.“

Jan 16:31

32 On řekl: „Teď mi věříte? Po tak dlouhém čase?“ Vidíte?

Žalm 37:23; Židům 12:6; 1. Petrova 1:7

33 Nesmíme před Bohem nic zpochybňovat: „Protože kroky spravedlivého, jsou spravovány Hospodinem.“ A každá zkouška, která je na tebe vložena, ona tě prověřuje. A Bible říká, že „Jsou vzácnější než zlato.“ A tak, když Bůh dopustí, aby na tebe přišlo několik nepatrných utrpení, pamatuj, je to kvůli tomu, abys byl zkorigován. „Každý syn, který přistupuje k Bohu, musí být Bohem kárán a vyzkoušen,“ dítě je cvičeno! Nejsou zde výjimky: „Každý syn, který přistupuje!“ A tato soužení, která jsou dopouštěna, se dějí, aby se ukázalo, jaký postoj zaujmeme. Vidíte, je to Bůh na tom místě zkoušek. Celá země je tou prověřovací základnou, kde se nás On snaží vyzkoušet.

Židům 3:18, 19

34 Nuže, poslyšte, zatím co budeme pokračovat, chtěl bych ještě uvést poslední část:

A komu odpřisáhnul, že nevejdou do jeho odpočinku [*dnes večer k tomu chceme přistoupit; těm kdo byli neposlušní*], vidíme tedy, že nemohli vejít kvůli nevěře.

35 Nuže, čím je tedy hřích? Nevírou! Bůh k nim přišel v ohnivém sloupu; poslal svého proroka, pomazal ho, dal mu znamení, aby je konal před tímto lidem; a pak ten ohnivý sloup skrze toho proroka je vyvedl. A ve všech okolnostech, ve kterých se ocitli, začínali reptat a mluvit o každé malé chybě, kterou na Mojžíšovi našli; začínali reptat a klábosit proti Němu. A Bůh tím byl znechucen, protože řekl, že oni zhřešili.

Římanům 8:28

36 Oni měli raději poslouchat. Ale místo toho poslouchali rozum: „Jak je to možné? Proč je to tak?“ Jestliže On je Bohem, pak je všechno možné! A On působí všechny věci k našemu dobru pro ty, kteří Ho milují.

37 Nuže, přistupujeme zde k velikému studiu, totiž o „odpočinutí,“ o sabatu. Nuže, oni byli poutníky na své pouti. Oni se nacházeli tam

v Egyptě, čtyři sta let v otroctví. A nyní byli vyvedeni skrze Boží zázraky a podle Jeho zaslíbení. A byli na cestě do zaslíbené země. A zde se zjevilo to nadpřirozené světlo mezi nimi a začalo je vést.

Nuže, někteří z nich říkali:

„Inu, koukej, kdo je ten Mojžíš?“

„Kdo tě udělal nad námi vladařem?“

„Copak nejsi jedním z nás?“

„Kdo tě zde ustanovil, abys byl naším šéfem?“

„Ty si myslíš, že víš víc než náš pastor?“

„Ty si myslíš, že víš víc než náš kněz?“

„Ty si myslíš, že jsi chytřejší než naši dnešní náboženští vůdcové?“

³⁸ To s tím nemělo nic společného. Zde se jednalo o Boha v ohnivém sloupu, který potvrdoval, že v celém tom působení byl On. Vůbec nezáleželo na tom, kdo je chytrý a kdo není chytrý. Jednalo se zde o to, aby následovali to, co Bůh před ně postavil.

³⁹ Jakže, Mojžíš, z tělesného pohledu udělal hloupost, když se pokusil vysvobodit děti Slovem Božím; a vyvedl hromádku lidí na poušť, zatímco měl své... Jakže, on byl dědicem všech těchto věcí, které oni měli. Měl k dispozici každou armádu, která zde byla na světě; a zde on byl, ten veliký armádní velitel. Přece byl následovníkem Egyptského faraóna. Jakže, on mohl jednoduše vystoupit na trůn a říct: „V pořádku, děti, jděte do svých domovů.“ A tím by to bylo vyřešeno; on byl faraónem.

⁴⁰ Ale Mojžíš... Ó, zde to máme! Mojžíš vírou spatřil Boží zaslíbení. A anděl Páně k němu přistoupil a on se dozvěděl v těch pěti minutách v přítomnosti anděla o Bohu více, než se naučil během čtyřiceti let od učitelů v Egyptě; věděl, že On existuje. Spatřil nadpřirozeno.

⁴¹ Řekl: „Budu s tebou Mojžíši. Půjdu před tebou.“ A oni to pochopili. A dal mu znamení, aby je předvedl.

⁴² Nuže, oni byli na své cestě do země odpočinutí. Bůh měl pro ně místo odpočinutí, místo, kde nebudou mít nad sebou dozorce, kteří je nebudou nahánět a nutit k práci.

⁴³ Jak krásný obraz pro dnešek, když se podíváme na církev a uvidíme, v jakém stavu se církev nachází; každý muž narozený

z Ducha Božího pohrdá tímto světem. „A jestliže milujete svět nebo věci tohoto světa, není ve vás už láska Boží.“ Tohle říká Bible. A opravdový poutník na své cestě jednoduše opovrhne věcmi tohoto světa. On opovrhne tím, když vidí muže, když pijí. Opovrhne muži, kteří kouří. Má v opovržení ženy na ulici v těch krátkých neslušných šatech. Má v opovržení švindl a karetní hry.

44 A včera, zatím co jsem byl s bratrem Tonym... nebo s bratrem Woodsem a procházeli jsme ulicí a někteří... Byla tam nějaká nenápadná paní z Louisville, ona šla po ulici, byla to na pohled hezká milá žena, ale měla na sobě hrozné šaty: něco málo kolem svých boků, něco jako uvázanou úzkou stuhu kolem jejich kyčlí po obou stranách a kousek látky vepředu a měla to svázané kousem provázku vzadu; a takhle šla po ulici, byl to hrozný pohled. A každý muž na ulici se za ní ohlížel. Řekl jsem: „Ona si neuvědomuje, že se v Božích očích provinuje tím, že se dopouští cizoložství s každým mužem, který se za ní takto ohlíží. A bude se muset zodpovídat v den soudu za to, že se s těmito muži provinila cizoložstvím.“

Matouš 5:28

45 Ježíš řekl: „Kdokoliv by pohleděl žádostivě na ženu, už se s ní dopustil cizoložství.“ Je to tak.

46 A tak vidíte, bratr Wood mi řekl: „Co si o tom myslíš, bratře Branhame?“

47 Řekl jsem: „Je to buď duševní vada, nebo posedlost ďáblem.“ Pouze tyto dvě věci to mohou způsobit. Šlechtná čistá žena nebude nosit takové věci, jediné, že by byla posedlá ďáblem. To je čistá pravda.

48 Nuže, poutník na své cestě do nebe žije v jiné atmosféře. Nemusíš se starat, že on se bude za takovou ženou ohlížet. On odvrátí svou hlavu, pokud jen Bůh je v jeho srdci. Protože on žije v atmosféře, která je milióny mil vzdálena od takových věcí. Je to tak. Jistě nechcete být vinni z takových nesmyslů u soudu. A tak on odvrací svou hlavu a říká: „Bože smiluj se nad touto ženou“ a jde dál. My jsme na naší pouti. Jsme na naší cestě do země Kanán. Jsme na cestě do věčného požehnaného odpočinutí, které nám bylo dáno Bohem. A na té cestě jsme samozřejmě pokoušeni, jsme pokoušeni různými věcmi, ale ač jsme pokoušeni, nehřešíme.

Židům 4:1

49 Nuže, všimněte si, zatímco přistoupíme ke čtvrté kapitole:

Ulekněme se tedy, aby se neukázalo, že se někdo z vás opozdil,

zatímco trvá zaslíbení o vstupu do Jeho odpočinku,...

50 Přál bych si, abyste si zapamatovali, že jestliže to nenalezneme, jestliže nám to nebude Bohem zjeveno... nezáleží na tom, jak často chodíme do kostela, to s tím nemá nic společného. Bůh musí přijít skrze zjevení a zjevit nám sám Sebe, to snímá všechny věci tohoto světa. Nuže: „Když se říká, uslyšeli byste, „dnes kdybyste...““

Židům 4:1

51 Nyní začněme čtvrtou kapitolou:

Ulekněme se tedy, aby se neukázalo, že se někdo z vás opozdil, zatímco trvá zaslíbení o vstupu do Jeho odpočinku,...

Židům 4:1

52 Nuže, zapamatujte si, že oni byli na cestě do odpočinku a byli vedeni ohnivým sloupem. Chceme se nyní přesvědčit: „Čím je to odpočinutí?“

Ulekněme se tedy... zatímco trvá zaslíbení o vstupu do Jeho odpočinku, [sledujte to] aby se snad neukázalo, že se snad někdo opozdil.

53 Nuže, zde je toto zaslíbení. Zde je to, čeho bychom se měli bát: Totiž, že by nám nebylo zanecháno zaslíbení. Ale to zaslíbení zde je! A tedy, ta další věc: nenechejme si to ujít.

54 Nuže, tato myšlenka se zakládá na tom: jestliže jsme na naší cestě do odpočinutí, čím to odpočinutí je? Kde se nachází? Je to připojení se k církvi? Je to nechat se pokřtít určitým způsobem? Je to stát se členem největší církve ve městě? Nosit nejhezčí šaty? Zakládá se to na vzdělání? Je to dostatek peněz, abychom mohli přestat pracovat? Jednoduše si lehnout a odpočívat do konce našeho života, jak bychom to nazvali? To není to!

Židům 4:1, 2

55 Poslyšte, co o tom říká Bible a jak to můžeme obdržet:

Ulekněme se tedy, aby se snad neukázalo, že se někdo z vás opozdil, zatímco trvá zaslíbení o vstupu do Jeho odpočinku.

I nám přece byla kázána [v tomto dni] radostná zvěst, jako i jim:...

Čím je Evangelium? To je radostná zvěst! Radostná zvěst přišla do Egypta, že Bůh poslal vysvoboditele a chystá se je vyvést ven a vzít do zaslíbené země.

56 Dobrá zvěst pro nás znamená, že Bůh poslal vysvoboditele Ducha Svatého, a že my jsme na cestě do zaslíbené země. Nyní si z toho lidé nadělali vyznání víry a denominace, ale u Boha nadále platí, že našim odpočínutím je Duch Svatý!

Židům 4:2

57 Všimněte si:

... kázána radostná zvěst... jako i jim: ale slovo, jež slyšeli, jim neprospělo,... [zapamatujte si to] slovo, jež slyšeli, jim neprospělo, neboť nebylo spojeno s vírou těch, kdo je slyšeli.

Židům 4:2

58 Ó, moji bratři, zastavme se zde na okamžik. Nezáleží na tom kolik Slova je kázáno a jak se vám líbí, jakým způsobem je kázáno, dokud se vy sami nestanete jeho účastníky, nepomůže vám vůbec nic.

... neboť nebylo spojeno s vírou těch, kdo je slyšeli.

59 Oni byli svědky Mojžíšových zázraků, které vyslovil; oni říkali: „To je docela hezké.“ A pooděšili a viděli, jak dělá zázraky, snad viděli i ten ohnivý sloup nebo slyšeli o něm vyprávět: „Ó, to je naprosto v pořádku.“

60 Ale to nebylo spojeno s jejich osobní vírou. Protože jakmile se ocitli na poušti, (každý jeden z nich) začali reptat. A Bůh řekl, že kvůli tomu, že zapochybovali: „Bylo to hříchem.“ Nezapochybuje v ničem. Věřte! Nepochybuje; nezáleží na tom, jak těžký je ten případ, věřte tomu.

Židům 3:17, 18

61 Nuže, oni začali reptat a Bůh je zničil. A pak se zapřisáhl ve Svém hněvu, že nevejdou do Jeho odpočínutí. A Bible zde říká, tuším, že ve třetí kapitole, že jejich těla padla na poušti.

Židům 3:17

62 Je to třetí kapitola a sedmnáctý verš:

Na koho se pak hněval čtyřicet let? Zda-li ne na ty, kteří hřešili a jejichž těla padla na poušti?

Matouš 7:14

63 A z celkového počtu, který vyšel z Egypta, jenom dva vešli do zaslíbené země. A z celého toho předpotopního světa v dávné minulosti bylo jenom osm duší zachráněných z miliard lidí. „Těsná je brána a úzká je cesta, ale málo je nalézajících ji.“

64 Někteří lidé říkají: „Bratře Branhame, co s těmi tisíci, o kterých říká Bible, že tam budou?“ Jen si vzpomeňte, kolik jich zemřelo

v každém pokolení jako křesťanů napříč těmito věky. Všichni budou vzkříšeni; a z nich se bude sestávat to tělo. Vy očekáváte, že zde z Ameriky to bude sto miliard, kteří odejdou nebo z jiného místa... nebo z dnešního světa. Možná jich nebude ani padesát. Ale ta veliká vykoupená církev leží v prachu a očekává. Oni jsou Božími klenoty, které odpočívají v prachu, ale jejich duše jsou pod oltářem Božím. Oni se nenacházejí ve svém správném stavu. Jsou v těle, jistě, ale v teofanii a volají k Bohu: „Jak dlouho?“ Mohou vidět jeden druhého, ale nemohou si podat mezi sebou ruce — mají prostě takové tělo.

65 Kdyby ses dnes večer potkal ve slávě se svou maminkou, pokud bys odešel, nemohl bys jí podat ruku, protože ona nemá takový druh ruky. Nemohl bys jí pocítit, tak jak to cítíš teď, protože těch pět smyslů je vloženo do tohoto těla a ovládá toto tělo. Její přítomnost by byla pociťována v jiné atmosféře.

Matouš 22:30; Marek 12:25; Lukáš 20:35

66 Je to jako s mužem a ženou. Tam v nebi se již nebudou ženit ani vdávat. Proč? Protože tam je jiný druh lásky; tam není sexuální touha. Všechny tyto věci pominuly; jste prostě očištěni a čistí. Ale v takovém stavu jste ještě nikdy nežili, protože jste nebyli pro tento stav stvořeni. Zde žijete jenom v očekávání. Ale toužíte po tom, abyste se vrátili, kde jste byli stvořeni jako muž a žena a tam Bůh vzbudí toto tělo z prachu této země a oslaví je. A pak budete vidět, ochutnávat, pociťovat, čichat a slyšet a mít společenství. Nikdy nebudeme vědět... Nikdy bychom se nemohli radovat v andělském životě. My jsme nebyli stvořeni jako andělé. Bůh stvořil anděly. Ale On stvořil tebe a mě jako muže a ženu. A v tomto stavu budeme na věky při Jeho požehnaném příchodu.

67 Nuže, podívejte, jak oni pochybili, protože zhřešili a nedostává se jim slávy. Bůh jim ukázal ohnivý sloup. Ukázal jim znamení a zázraky. On je vyvedl. Uvedl je do pokušení a podrobil je zkoušce.

Job 1:8

68 Nuže, neměl jsi i ty spoustu pokušení? Nestěžuj si na ně. Raduj se! Bůh je s tebou. On se snaží prověřit tvou víru. Podívej se na Joba ve Starém zákoně, když On řekl: „Všimnul sis mého služebníka Joba? Muž spravedlivý, dokonalý, nemá sobě rovného na zemi.“

Job 1:10, 11

69 Ó, on řekl: „Jistě, Ty jsi ho ohradil: nemá žádné problémy, nemá žádné starosti, nemá žádná finanční břemena. O všechno má postaráno, netrpí žádnou nemocí, bolestí. Jen mi ho dej na chvíli do ruky! A způsobím, že Tě bude proklínat (do tváře).“

Job 1:12; Job 2:6

70 On řekl: „Máš ho ve své ruce, ale neber mu život.“

71 Ó! On dělal všechno, co jen mohl vyjma toho, aby mu vzal život, ale nemohl s Jobem pohnout. Job věděl, že stojí neochvějně na Slově. Je to tak. A všichni ďáblové z pekla s ním nebyli schopni pohnout, protože on věděl, že přinášel oběti. On byl spravedlivý. A oni ho obviňovali a říkali: „Ty jsi zhřešil, Jobe a Bůh tě za to trestá.“ On věděl, že Bůh... že nezhřešil před Bohem. On věděl, že byl spravedlivý. Ne kvůli tomu, že byl dobrým člověkem, ale kvůli tomu, že přijal místo sebe zápalnou obětí.

72 A dnes večer víme, jak svým životem dokázal, že byl spravedlivý. A když ty... Neusiluj o to dostat se domů do slávy tím, že se snažíš pomoci svému sousedovi (to je v pořádku), ne tím, že se připojuješ k církvi (to je v pořádku), ale ty se dostaneš domů do slávy, protože jsi přijal spravedlnost Ježíše Krista, ne to, co jsi vykonal sám.

Židům 4:2

73 Nuže, budeme pokračovat ve čtení:

I nám byla přece kázaná radostná zvěst, [druhý verš] tak jako i jim: ale slovo, jež slyšeli, jim neprospělo, neboť nebylo spojeno s vírou těch, jež ho slyšeli. [Víra nebyla v těch, kteří slyšeli Slovo.]

74 Jen se pozastavte nad tím, jak v této malé pokorné službě, kterou mi Pán dal, by mělo být k dnešnímu večeru spaseno čtyřicet miliónů Američanů. Víte, co oni říkají? „Jakže, to je mentální telepatie. To je čtení myšlenek. Nechci mít s takovými nesmysly nic společného! Jakže, on nepatří do naší církve.“ Vidíte, to není... Nezáleží na tom, jak se spoléháš na Slovo a dokazuješ, že to je Boží Slovo, že to je Boží zaslíbení, nakolik i věda se snaží dokázat, že je to pravdivé, přesto tomu nebudou věřit. Bible říká, že ne.

75 Snad řekneš, k čemu je tedy dobré toto kázání? Bůh musí mít svědka, který by je v onen den odsoudil. Slovo bylo kázáno a potvrzeno mezi nimi a oni to přesto ignorují a odcházejí. Nezůstává tedy již nic víc kromě soudu. Bůh by nemohl spravedlivě, nemohl spravedlivě odsoudit národ, dokud by nejdřív před soudem neprojevil milost. On je Bohem, nemohl by to udělat.

Židům 4:3, 4

76 Co tedy řekneme?

My, kdo jsme uvěřili, tedy vcházíme do odpočinku, poněvadž On řekl: „Jak jsem odpřisáhnul ve svém

hněvu, nevejdou do mého odpočinku.“ Ačkoliv jsou jeho díla dokonána od založení světa.

Na jednom místě totiž řekl o sedmém dni toto,...

77 Nuže, nerad bych ranil lidské pocity a stavěl je proti jejich náboženství; to není mým cílem. Tam na misijních polích zvěstují ty regulérní veliké evangelizační fundamentální nauky. Ale zde v modlitebně mezi svými dětmi cítím, že mám právo kázat to, co považuji za nauku a pravdu, vidíte. Myslím si, že je to správné.

78 Nuže, mám tisíce dobrých přátel mezi Sabatisty, lidmi, kteří jsou Adventisty Sedmého dne. Někteří z mých nejvroucnějších přátel, které mám, jsou Adventisté Sedmého dne. Rovněž to veliké hnutí, které se jmenuje Hlas Proroctví, oni jsou proti mně silně zaujati. Řekli, že jsem za kazatelnu prohlásil a řekl, že jsem Bohem. A že to světlo, které mě provázelo, bylo andělem a že já jsem Bohem a že jsem přišel na tento svět konat veliké věci, abych lidem dokázal, že jsem byl Bohem. Nuže, to o mně prohlásil ‚Hlas Proroctví‘ v Kalifornii. A ať to řekl kdokoliv, víte, že to tak řečeno nebylo.

79 Ale na prvním místě, aniž bych byl zaujat proti církvi Adventistů Sedmého dne nebo jiným církvím, které dodržují sobotu, jedná se mi pouze o věc Evangelia. Chtěli bychom se během několika minut dostat rovněž i k Letničím. Ano, opravdu. A k Baptistům; chceme se k tomu dostat a ukázat, že Bůh neupřednostňuje žádnou denominaci. Tak je to. Pouze jednotlivci nacházejí Jeho přízeň. A On nemá co do činění s žádnou denominací; nedělal to tak v minulosti a nebude to tak dělat ani v budoucnosti, na základě svého Slova. Ale On jedná s jednotlivci v každé jedné z denominací. Ano, jsou to jednotlivci, se kterými Bůh jedná.

80 Nuže, poslouchejte teď opravdu pozorně, a jestliže se tato otázka před někým z vás někdy objeví, ať je to tím vyřešeno. Nuže, ať nám Pán teď pomůže.

Židům 4:4

81 A nyní věnujte pozornost:

Na [čtvrtý verš] Na jednom místě totiž řekl o sedmém dni takto,...

82 Nuže, sledujte, On mluví o sobotě. Kolik z vás ví, že slovo s-o-b-o-t-a v hebrejštině znamená „odpočnutí?“ Kolik z vás o tom ví, v angličtině? Jistě. Copak *sabat* nezní nějak podivuhodně? Je to tak.

83 Copak slovo *posvětit* nezní nějak záhadně? *Posvětit* to je řecké

slovo; a *posvětit* to znamená „být učiněn svatým.“ V hebrejštině to znamená, „být učiněn svatým.“ V řečtině to znamená „posvětit.“ V angličtině to znamená „učinit čistým.“

⁸⁴ *Sabat*, znamená, „den odpočínutí.“ Hle čím byl ten starobylý *sabat* — dnem odpočínutí. Když vidíš napsáno *odpočínutí*, pak to znamená „*sabat*.“ Podívejte se do vašich originálních rukopisů, pokud se vám dostane do rukou řecká Bible a vyhledejte si to slovo... Máte-li Scofieldovu Bibli, podívejte se na okrajovou poznámku slova „*odpočínutí*“ a uvidíte, zda vás to nepřivede zpět k *sobotě*. *Sabat*, znamená „*odpočínutí*.“ V pořádku.

Židům 4:1

⁸⁵ Nuže, sledujte:

Ulekněme se tedy, aby se snad neukázalo, že se někdo z vás opozdil, zatím co trvá zaslíbení o vstupu do jeho [*sabat*] odpočínku...

⁸⁶ Nuže, mnozí lidé dodržují dny, jako dodržení sobotního dne, soboty. Jiní zase udělali idol z neděle a uctívají tento den. Ale s Boží milosti a na základě Jeho Slova, ať mi Bůh tento večer pomůže, abych vám mohl dokázat, že jste oba na omylu. Jak ctitel neděle, tak i ti, kteří dodržují sobotu, jsou oba na základě Slova absolutně na omylu. A konec konců, je to právě Slovo, kterým se řídíme, ne tím, co říkají Adventisté, ne tím, co říkají protestanti nebo co říkají katolíci. Jedná se o to, co říká Bible!

Židům 4:4

⁸⁷ Nuže, sledujte:

Na jednom místě totiž řekl o sedmém dni takto,... [*Nyní, chceme něco postavit a nazvat to „Božím odpočínutím,“ ten sedmý den.*]

Židům 4:4, 5

⁸⁸ Nuže, sledujte:

... A Bůh [Poslouchejte nyní Písma.] **Bůh sedmého dne odpočinul ode všech svých skutků.** [Bůh měl *sabat*, a ten sedmý den byl dlouhý tisíc let, jako předobraz Milénia.]

Na jednom místě... totiž řekl o sedmém dni toto: „A Bůh sedmého dne odpočinul... ode všech svých skutků.“ [Osobní zájmeno, všech svých skutků — On si od toho odpočinul sedmého dne; totiž Bůh]

A jinde zase [*pod Zákonem*]... Nevejdou do mého odpočínku.

2. Petrova 3:8

89 Bůh odpočinul fyzicky. Protože On stvořil nebesa a zemi v šesti dnech a sedmého dne odpočinul od všech svých skutků. Odpočinul na tisíc let, protože Bible říká, že jeden den na zemi je jako tisíc let v nebi a tisíc let v nebi je jako jeden den na zemi. Kolik z vás ví, že Písmo se o tom zmiňuje ve II. Petrově? V pořádku, Bůh tedy odpočinul sedmého dne a tak o tom bylo řečeno na jistém místě.

Židům 4:4, 5

90 Nuže, poslouvejte pozorně:

***Na jednom místě totiž řekl o sedmém dni toto:
„A Bůh sedmého dne odpočinul ode všech svých
skutků.“***

A jinde zase [Zákon], nevejdou do mého odpočinku. [On dal Židům na jejich cestě do zaslíbené země... nebo z Egypta do zaslíbené země sedmý den — sabat.]

Židům 4:6

91 Nuže, poslyšte:

Poněvadž tedy zůstává pravdou, že kteří do něj mají vstoupit a ti, kterým byla dříve kázána radostná zvěst [odpočinutí, Bůh jim dal Zákon a sobota byla čtvrtým přikázáním] do něj nevstoupili kvůli neposlušnosti.

92 Nuže, sledujte, On hovoří o Zákonu. Jak oni tam vešli... kde to nebylo spojeno s vírou, oni to nedodrželi. Oni dodržovali sabat na památku, že jdou do země sabatu, aby měli věčný odpočinek od všech svých problémů, od všech svých starostí, že již více nebudou nad nimi dozorcí a nebude více nocí bez odpočinku. Oni byli na své cestě do zaslíbené země odpočinku. Ona oplývala mlékem a medem. Hrozny byly tak veliké, že dva muži museli nést jeden hrozen na svých ramenech. Ó, jaká země požehnaného odpočinku! Ale oni selhali a nepřevzali ji, když se tam dostali, a to kvůli své nevěře. Byli zatlačeni šedesát kilometrů daleko od místa, ze kterého opustili Egypt do zaslíbené země. A bylo jim přidáno čtyřicet let pro jejich nevěru. Bůh jim dal svého proroka, dal mu své znamení, dal mu ohnivý sloup, ukázal znamení a zázraky a kázal jim Evangelium. A oni vyšli a potom hledali ryby a bochníky chleba a padali na poušti a jejich těla zahynuly na poušti.

Jan 6:31

93 Ježíš u pramene, řekl: „Naši otcové jedli manu na poušti čtyřicet let.“

Jan 6:32, 35, 48, 50

94 On řekl: „Já jsem chléb života sestupující od Boha z nebe. Já jsem chléb života. Mojžíš vám nedal tento chléb. Můj Otec vám dává tento chléb. Já jsem chléb, který přišel od Boha z nebe. Jestliže člověk bude jíst tento chléb, nikdy nezemře.“ V tom byl ten rozdíl.

95 Nuže, sledujte. Oni říkali, že pili ze skály, která byla na poušti po tak mnoho let.

2. Mojžíšova 17:6; 1. Korintským 10:4

96 On řekl: „Já jsem ta skála!“ Ať je požehnáno Jeho svaté jméno. „Já jsem ta skála.“ Jak mohl být touto skálou? Ta skála, to byla duchovní skála; ona provázela děti Izraele. A Mojžíš měl ve své ruce hůl, která byla holí Božího soudu. A Bůh mu řekl, aby udeřil do té skály a on do té skály udeřil. A když to udělal, začala z té skály vytékat voda. A Kristus byl tou skálou a soud Božího trestu za hřích udeřil na Něj. Bůh způsobil, že na Něj byla vložena nepravost nás všech. A ta nepravost způsobil, že Jeho srdce puklo. A z Jeho srdce vytekl Duch Svatý, jakožto řeky vody pro hynoucí a umírající lid. „Já jsem ta skála, která byla na poušti.“

„Cože,“ on řekl, „Chcete mi říct...“

97 On řekl: „Mojžíš, ten, který vám to řekl, on toužil spatřit Můj den.“ A částečně ho spatřil.

98 On řekl: „Nuže, chceš nám říct, že jsi větší než Mojžíš? Že jsi spatřil Mojžíše? Mojžíš byl mrtev již osm set let.“ Oni řekli: „Teď víme, že máš ďábla (jinými slovy ‚zbláznil ses‘). Víme, že jsi blázen.“

Jan 8:58; Jan 16:28; Židům 13:8

99 On řekl: „Před tím než byl Abraham, JÁ JSEM. Já jsem byl tím velikým JÁ JSEM, který byl v ohnivém keři. Já jsem tím ohněm, který byl v ohnivém keři. Já jsem tím Andělem, který je předcházet.“ A On řekl: „Přišel jsem od Boha a jdu zpět k Bohu.“ On přišel od Boha, byl učiněn tělem a přebýval mezi námi a vrátil se do toho samého ohnivého sloupu. A On je zde dnes večer po dvou tisících letech (je tentýž včera, dnes i na věky) a dělá ty stejné věci, vede své požehnané děti. A mnozí nevcházejí kvůli nevěře.

Židům 4:7

100 Nuže, On řekl, že označil určitý den, když Bůh ukončil Svě dílo. Pak On takto vyznačil jiný den, že jestli oni uslyší, jestli oni přijdou, (budou dodržovat sabat, budou procházet novoluními a tak dále) ... A právě tam vás chtějí přivést zpět adventističtí bratři.

Židům 4:6

101 Budeme číst dál. Sledujte to:

Poněvadž tedy zůstává pravdou, že někteří do něj mají vstoupit a ti, kterým byla dříve kázána radostná zvěst, do něj nevstoupili kvůli neposlušnosti.

102 Nuže, ten sedmý verš (ó, aj) já říkám, že Písmo je matematicky inspirováno. Říkám, že Písmo opravdu je po každé stránce inspirováno. Biblická matematika je dokonalá.

103 Všimli jste si u Spojených států, že číslo třináct je ve všem, co ony podnikají? Víte, že u jejich vzniku bylo třináct kolonii? Víte, že na počátku na jejich vlajce bylo třináct hvězd? Víte, že všechno, co Spojené státy obnašejí, je obsaženo v čísle třináct. A víte o tom, že se ukazují v Bibli ve Zjevení třinácté kapitole? Opravdu! Ta malá šelma, ten beránek, který vystoupil z vody, on nepředstavuje množství a zástupy lidí... on nevystupuje z vody, ale ze země kde nikdo není. On měl dva malé rohy: civilní a církevní moc. A byl beránkem: náboženská svoboda. Ale za chvíli se tyto spojily a on promluvil jako drak a vykonává celou moc, kterou Řím vykonával před ním. A to přichází na náš národ. Tohle si můžete klidně poznamenat. Jen sledujte Církevní radu, jak se sjednocuje s katolíky, jen pozorujte, co se děje.

Zjevení 17:14

104 Pro lidi, kteří následují ohnivý sloup, však nastanou těžké doby, ale oni budou v té době připraveni k přenesení (je to tak), oni budou k tomu právě hotoví. „Protože Beránek nad nimi zvítězí,“ tak praví Bible. „A ti, kteří Ho následují, protože byli povolání a vyvolení a věrní a Bohem vybraní.“ Zdržují se toho, abych teď nepřešel k tomuto proroctví, abychom mohli pokračovat dál.

Židům4:7, 8

105 Poslouchejte teď, co stojí v sedmé kapitole,... Mínil jsem čtvrtou kapitolu sedmý verš. Sedm je číslo úplnosti. Tři je číslo života. Sedm je číslo úplnosti a to dává úplný sabat.

A znovu, [Zapamatujte si, „Bůh“ promluvil toto o jiném dni. Pak se zmínil o „Zákonu.“ A pak znovu do třetice „označuje nějaký den,“ třetí den.] **Označuje znovu nějaký den jako „dnes,“ když Davidovi po tak dlouhé době říká;... jak už bylo řečeno, „Dnes uslyšíte-li jeho hlas, nezatvrzujte svá srdce.“**

Kdyby je totiž Jozue uvedl do dne odpočinku, [o sobotě]... nemluvil by potom Bůh o jiném dni. [Současně s Ježíšem Kristem se mění fáze Boží

prozřetelnosti: od Zákona k milosti, od skutků k milosti, od něčeho, co děláte vy, k něčemu, co vykonal Břh, od vašich vlastních zásluh k Jeho zásluhám; nastává tato změna.]

2. Mojžíšova 20:8, 13-15; 2. Mojžíšova 32:19

106 Když Mojžíš vystoupil na poušti se Zákonom, on řekl: „Nebudeš cizoložit. Nebudeš krást. Nebudeš zabíjet. Budeš dodržovat sobotní den ve svatosti.“ Když Ježíš přišel z pouště... Když přišel Mojžíš, byl pokoušen ďáblem. Jakmile ho ďábel pokoušel, dával na to velice pozor. Mojžíš měl přece slabý bod. Kolik z vás ví, co to bylo? Výbušná povaha. Jakmile je spatřil, jak uctívají zlaté tele, hodil tato přikázání na zem a rozbil je, čímž ukázal na to, že i to kněžství bude jednou zničeno. Břh mu dal další.

Matouš 4:3; Lukáš 4:3

107 Ale, když přišel Ježíš z pouště poté, když se čtyřicet dnř postil, měl hlad a to byl jeho jediný slabý bod. Přistoupil k Němu ďábel a řekl: „Jsi-li Synem Bořím, udělej z těch kamenř chleba. Udělej tady zázrak. Ukař mi to, pak ti uvěřím.“

Matouš 4:4; Lukáš 4:4

108 Ježíš řekl: „Je napsáno: ‚Ne samřm chlebem bude člověk živ, ale kařdřm slovem vycházejícím z řst Bořich.‘“ On věděl, že se tam nesetkal s Mojžíšem, protože on vešel do Slova!

Matouš 4:5, 6

109 Vzal Jej na vrcholek svatyně a řekl: „Jsi-li Synem Bořím, vrhni se dolř.“ A tím zastřel,¹ neřikám, citoval, ale zastřel Písma. Řekl: „Je napsáno: ‚Svřm andělřm přikáže o Tobě, abys snad nenarazil nohou na kámen. Na rukou Tě ponosou.‘“

Matouš 4:7; Lukáš 4:5

110 A Ježíš šel rovnou do Slova a pokáral ho!

Matouš 4:8, 9; Lukáš 4:6, 7

111 Pak Ho vzal na horu a ukázal Mu Spojené státy a Německo, a Švýcarsko, a všechny národy jaké kdy budou na svřtě, a řekl: „To všechno je moje. Nakládám si s tím, jak se mi zlíbí.“ (Není tedy divu, že máme tolik válek a problémř.) Řekl: „Nakládám si s tím... (Není tedy divu, že ženy se oblékají...) obejdou se bez toho na základě zákona; ony jsou nadále vedené ďáblem; říká to Bible.“ Satan řekl: „Ony patří mně, dělám si s nimi, co se mi zlíbí.“ Řekl: „Jestli se mi pokloníš, udělám tě stejnřm králem, jako jsem já.“

¹ Jedná se o americkou slovní hřičku.

Matouš 4:10; Matouš 6:10; Lukáš 4:8 Luk 11:2

112 Ježíš řekl: „Je napsáno: ‚Pánu Bohu svému klaněti se budeš a Jemu samému sloužiti budeš.‘ Jdi pryč, Satane!“ Jakže? Ježíš věděl, že se stane dědicem v tom velkém Miléniu, když přijde Jeho království, „Bud' vůle Tvá na zemi, tak jako je i v nebi.“ Tam se už nebudou nosit šortky. Tam se již nebude pít. Tam již nebude chlípnosti. Tam už více nebude cizoložství. Tam již nebude více smrt. Tam již nebude žal. On zdědí každý národ. Ony jsou Jeho. Je to tak. Ony patří Jemu, stanou se Jeho dědictvím, ale satan je má na určitý čas — časové období, den, ve kterém žijeme.

Židům 4:7, 8

113 Ale:

... označuje znovu nějaký den... Jako dnes... Když po tak dlouhé době;... nezatvrzujte svá srdce.

Kdyby je totiž Jozue uvedl do odpočinku,... nemluvil by potom Bůh o jiném dni.

Galatským 1:8; Židům 4:8

114 Moji adventističtí bratři, pohledte na to. Pavel zde říká... A Pavel řekl v epištole Galatským 1:8, pokud si chcete toto místo poznamenat, Galatským 1:8: „Kdyby sestoupil anděl z nebe a kázal vám jiné evangelium kromě toho, které jsem vám kázal já, budiž proklet.“ Pavel řekl: „Kdyby jim dal Jozue odpočinek...“

Matouš 5:21, 22, 27, 28

15 Nu co, podívejte, když On sestoupil z hory... sestoupil dolů; přemohl ďábla. On byl pomazán, byl připraven do své služby. On řekl: „Slyšeli jste, jak bylo řečeno předkům, ‚Nebudeš zabíjet,‘ ale já vám říkám, kdo se hněvá na svého bratra bez příčiny, již ho zabil. Slyšeli jste, že bylo řečeno předkům“ (toho dne, těm, kteří dodržovali sabat)... „Slyšeli jste, jak jim bylo řečeno, těm předkům pod Zákonem: ‚nebudeš cizoložit,‘ (musel být přistižen při aktu, aby mohl být prohlášen vinným.) Ale Já vám pravím, kdokoliv by chtivě pohleděl na ženu, už s ní zcizoložil ve svém srdci.“ A vtom je ten rozdíl a pominul to čtvrté přikázání. Ale dal jim nějaké odpočinití?

Židům 4:6, 7

116 Podívejme se, co On zde říká:

David řekl,... po tak dlouhé době přijde dokonalý odpočinek.

Bůh sedmého dne odpočinul od svého díla. [Bůh požehnal den sabat, dal ho Židům takto na poušti]. **Oni**

nevešli... kvůli nevíře, [protože Slovo nebylo spojeno s vírou].

A znovu označuje nějaký den, když v Davidovi... po tak dlouhé době, říká; *[stovky let po Davidově smrti měl povstat Syn Davidův, kterým je Ježíš. „A jestliže uslyšíte Můj hlas, nezatvrzujte svá srdce.“ Bůh se chystá promluvit k srdcím.]*

Židům 4:8

117 Nuže, pozorujte. Nyní devátý verš pro ty z vás, kteří čtou:

... kdyby je totiž Jozue uvedl do odpočinku, *[osmý verš]...* nemluvil by potom Bůh o jiném dni.

118 Jestli zde má být sabat, jestli zde má být dodržení neděle, pak On by o tom byl promluvil. Kdyby řekl: „Už více nebude sabat, nebude už dodržování sedmého dne; chci, abyste ostříhali neděli.“ On by to jistě řekl. Pavel řekl, že by to řekl. On by řekl: „Všichni budete ostříhati neděli; to bude ten odpočinek.“ Nu co, kdyby si přál, aby ostříhali sabat, určitě by řekl: „Jen klidně dodržujte dál sedmý den. Ale teď chci, abyste dodržovali neděli, osmý den.“ Ne! On to nikdy neřekl.

Židům 4:8

119 On říká: „Kdyby jim dal Ježíš jiný den, copak by se o tom nezmínil?“

Židům 4:9, 10

120 Nyní, devátý verš, připravte se:

A tak Božímu lidu zůstává svátek [dodržení soboty, Božímu lidu].

Vždyť ten, kdo vstoupil do Jeho odpočinku *[Kristus]* odpočinul od svých skutků, tak jako i Bůh odpočinul od svých.

Židům 4:7

121 Vidíte to? Nuže, teď vezmeme nějaké místo Písma, abychom to dokázali. V pořádku, když Bůh učinil svět během šesti dnů, odpočinul sedmého dne a více nepracoval. Požehnáno buď jméno Páně. On zbudoval tento svět, umístil na něm stvoření a vstoupil do odpočinutí a už se tam znovu nevrátil, aby pokračoval v dalším budování světa. On skončil s těmito skutky a odešel do odpočinutí, nuže... a po uplynutí jednoho tisíce let přišel hřích. A pak byl představen Kristus, byl znázorněn jako Beránek. Nuže, Židům to bylo dáno jako předobraz odpočinutí sedmého dne.

A pak označuje znovu nějaký den, když v Davidovi po tak dlouhé době říká, ... *[To přichází další odpočinek.]*

122 Nuže, čím je odpočinek? Otevřeme si teď jedenáctou kapitulu Matouše, tu poslední část jedenácté kapitoly sv. Matouše. Když Ježíš ukončil své kázání na hoře, uvidíme, co On řekl.

Matouš 5:22, 28

123 On řekl: „Kdo by se chtivě podíval na ženu, už s ní zcizoložil ve svém srdci, kdokoliv se bezdůvodně hněvá na bratra, je vrahem tohoto bratra.“ Všechny tyto věci; a On se nikdy nedotknul čtvrtého přikázání (totiž sabatu). Nyní On tak přichází k závěru a sabat je velikým Božím zaslíbením. Je to odpočinek.

Matouš 11:27

124 Nyní sledujte, když On probral a zakončil ta požehnání. Tady On říká ve dvacátém sedmém verši jedenácté kapitoly sv. Matouše (kde vyučoval o těch požehnáních v páté kapitole):

Všechno je mi dáno od mého Otce a nikdo nezná Syna, jedině Otec [vidíte, nemůžeš znát jednoho, aniž bys znal druhého, protože On byl samotným Otcem zjeveným v těle] a ani Otce nikdo nezná jedině Syn, [vypadá to, jako by to lidé mohli vidět a nepřeli se, jistě].

Matouš 28:20; Jan 14:19; 1. Janova 5:7

125 Bůh, to nejsou tři bytosti. Jestli On je třemi bohy, pak jsme pohany. Kdo z nich je tedy Bohem? Oni všichni tři jsou jediným Bohem. To jsou tři úřady toho samého Boha. On byl Otcem ve formě Ducha Svatého v ohnivém sloupu na poušti. On byl Synem, když zastupoval úřad Synovství. „Ještě chvíli a svět Mě více neuzří. Já odcházím, ale přijdu znovu a budu dokonce ve vás do skonání světa.“ Vidíte? On je Otcovstvím, Synovstvím a rovněž Duchem Svatým. To působí jeden a tentýž Bůh ve třech různých úřadech: v Otcovství, Synovství a Duchu Svatém. Nikdy... 1. Janova a 5:7 říká: „Jsou tři, kteří vydávají svědectví v nebi, Otec, Syn a Duch Svatý a ti tři jsou jedno.“

Jan 14:8

126 Tomáš Mu řekl: „Pane, ukaž nám Otce a to nám postačí.“

Jan 14:9

127 On řekl: „Tak dlouho jsem byl s vámi, a nepoznal jsi Mě?“ Řekl: „Když Mě vidíš, tak jsi viděl Otce. Jak můžeš říct, ‚Ukaž nám Otce?‘“

128 Nuže, chopili se toho Jednotáři, skupina jednotářů a snaží se udělat Otce, Syna a Ducha Svatého, pouze jedním úřadem a jedním místem, jako je tento váš prst — jeden. To je omyl. Bůh nemůže... Ježíš nemohl být svým vlastním Otcem. Kdyby byl, pak byl... Dobrá, jak mohl být potom Svým vlastním Otcem?

Matouš 1:18; Marek 12:29; Lukáš 1:35

129 A jestliže je Bůh mužem odděleným od Ducha Svatého, pak měl dva Otce. Protože Bible říká, že Duch Svatý zastínil Marii a ona počala. A Bible říká v Matouši 1:18: „Nebot to, co je v ní počato, je z Ducha Svatého.“ Kdo je pak Jeho Otcem, Duch Svatý nebo Bůh? Oba jsou tím stejným Duchem, jinak by měl nelegitimní narození skrze dva duchy. Toto je katolické dogma, ale to nebylo nikdy Biblickým učením. Martin Luther to převzal spolu se spoustou jiných katolických věcí, které se nacházejí v Luteránské církvi. Wesley je v tom následoval a tak to pokračuje dál. Ale to je blud, to není pravda ani nikdy nebyla. Nikdy v Bibli taková nauka nebyla. Nikdy v Bibli nebylo takové přikázání, abychom vyučovali o třech bozích. Je pouze jeden Bůh. Ježíš řekl: „Slyš, Izraeli; Já jsem Hospodin váš Bůh.“ Jeden Bůh, ne tři bohové.

130 V Africe křtí jednou v Otce, jednou v Syna, jednou v Ducha Svatého. A pak ten chudý Žid se prochází kolem a říká: „Který z nich je vlastně vaším Bohem?“ Který? „Otec, Syn nebo Duch Svatý?“ Ti tři jsou přece jedno. Bible říká, že jsou jedno.

Izaiáš 7:14; Matouš 1:23; Kolossenským 2:9; 1. Timoteovi 3:16

131 Ježíš byl domem, ve kterém přebýval Bůh, říká to Bible v 1. Timoteovi 3:16 „Bezespору (to znamená bez argumentování) veliké je tajemství zbožnosti. Bůh zjevený v těle, viděn anděly, přijat a kázán, uvěřilo se mu, přijat do slávy.“ To byl Bůh! To říká Bible: „Dají mu jméno Emanuel,“ což se vykládá, „Bůh s námi.“ Bible říká, že Ježíš, že v Něm přebývala plnost Božství tělesně.

132 Jak jsme se tím zabývali onehdy večer, Bůh byl na počátku Duchem. A pak se z Boha vynořil Logos neboli teofanie, která měla lidskou podobu a byla nazvána Synem Božím (předobraz). On přišel na zem ve fyzickém těle, dokonce ještě předtím než přišel v Ježíši Kristu. Nuže, pokuste se tuto připomínku spolknout, bratři. Já vám podám důkazy.

2. Mojžíšova 33:18, 22, 23

133 Když Ho spatřil Mojžíš, řekl: „Dovol, abych mohl uvidět Tvoji podobu, Hospodine.“ A Bůh ho skryl ve skále. A když On procházel okolo, řekl, že uviděl záda člověka. To byla ta teofanie. Přesně tak. Pak ta teofanie musela být učiněna tělem. Nikoliv jinou osobou, ale ta stejná osoba musela být tělem, aby vzala do sebe osten smrti. Jako když bodne včela, zanechá žihadlo. Ona nikdy nezanechala... ona může zanechat osten v lidském těle, protože ono je hříchem. Ale bratře, když bodla do těla Emanuele, přišla o své žihadlo. Ano, pánové! Může sice bzuchet, ale již nemá žihadlo.

1. Korintským 15:55, 57

134 Není tedy divu, když měli Pavlovi setnout hlavu, řekl: „Kde je, ó smrti tvůj osten?“ Ty můžeš bzučet a hučet jak jenom chceš. „Kde je, ó peklo tvé vítězství? Ale díky Bohu, který nám dává vítězství skrze Ježíše Krista!“ Zde to máte. Bylo zapotřebí samotného Boha, aby to vykonal. On přišel a zjevil se v těle. A vrátil se zpět do Ducha.

1. Mojžíšova 18:1, 2, 6-8

135 Vy říkáte: „Bratře Branham, ty jsi nám ještě nikdy neřekl, že Bůh byl učiněn tělem předtím, než přišel v Kristu.“ Jednoho dne, když Abraham seděl před svým stanem, přišli tam dva andělé a Bůh v lidském těle. Oni měli zaprášený oděv a byli unavení a posadili se. A Abraham pospíchal a vzal tele od krávy, zabil je a připravil pro ně řízky. A pak odešel a přiměl Sáru, aby vzala obilnou mouku a přesela ji a zadělala na obilnou placku. A vzal trochu másla od krávy a přinesl trochu mléka, vzal to a posadili se. A Bůh jedl! Haleluja!

136 Proto:

Má víra k Tobě zří, Beránku z Golgoty.

1. Mojžíšova 18:17, 18

137 Myslíte si, že je to pro Boha něco velkého? Bůh, který učinil všechnu draslík a vápník a všechno jiné na světě, On přišel navštívit Abrahama; On řekl: „Zdaliž bych před tebou zatajil, poněvadž jistě budeš dědicem tohoto světa?“ Amen. „Nebudu to před tebou tajit.“

138 On vzal pouze... My se skládáme ze šestnácti prvků. On vzal trochu draslíku, trochu vápníku, trochu nafty a kosmického světla... „Fíííí! Vstup do toho, Gabrieli.“ Tělo!

139 „Fíííí! Vstup do toho, Pelyňku.“ A vstoupil do toho. Ti dva andělé z nebe.

2. Mojžíšova 3:2, 14; Jan 8:58

140 Bůh sáhl ještě jednou, vzal hrst: „Fíííí!“ A vstoupil do toho Sám. A sestoupili a byli hladoví. Blahoslavený... Co s tím uděláte, bratři Adventisté, kteří nejíte maso? Za chvíli se k tomu dostaneme. Všemohoucí Bůh Jahve! Přesvědčíte se, zda to jméno zde, není překládáno stejně tak, jako Toho, který byl v ohnivém keři. Haleluja! A když se On postavil na zemi, řekl: „Předtím než byl Abraham, JÁ JSEM tentýž, který byl v ohnivém keři.“ Tak je to, Elohim! Podívejte se, jestli to není jedno a totéž. To byl Ten, který byl v ohnivém keři.

1. Mojžíšova 18:8, 10, 13

141 To byl On zde, v přítomnosti Abrahama v těle z masa a kostí, jedl telecí maso, pil kravské mléko a jedl obilné placky s máslem.

Požehnáno buď to svaté jméno Boží. Přišel tam a řekl: „Neopustím...“ Byl obrácen zády. A řekl: „Abrahame, navštívím tě a narodí se ti dítě; je ti už sto let a Sáře devadesát.“ (A Sára ve stanu chodila... smála se.) On řekl: „Co je Sáře k smíchu?“ (Ona byla za Ním! Mezi nimi bylo stanové plátno!)

142 Abraham řekl: „Sáro, ty ses zasmála?“

1. Mojžíšova 18:15

143 „Ne, ne.“

1. Mojžíšova 18:15; Židům 13:8

144 Řekl: „Ó, ano, smála ses!“ Jaký druh telepatie to byl? Jaký druh čtení myšlenek? On totéž dělá dnes! On je Jahve-jireh, Jahve-rapha tentýž včera, dnes i navěky, On nikdy nezklame.

145 Podívejte se na Něj, On stojí zde, přišel k Abrahamovi a mluvil s ním a pak mu zmizel z očí. A ten veliký patriarcha Abraham řekl, že mluvil tváří v tvář s Bohem — Elohimem, s tím stejným Bohem. Pochopili jste to? To nebyly tři bytosti, bratře. To byly tři úřady jedné a té stejné Osoby.

146 Na začátku tomu bylo stejně tak. On byl tím velikým duchovním Pramenem, kde veškerá pravda, veškerá láska, plnost pokoje, všechno, co bylo čisté, se nacházelo v tomto Prameni. Začalo to formovat tělo, jako teofanii, takový druh těla, do kterého my směřujeme. Ještě neoslavené tělo, ale na podobenství andělského těla; ono má tvar, formu.

147 Pokaždé, když vidím strom, myslím si: „Ten strom je negativ, ale někde se nachází pozitiv.“ Ten strom byl z něčeho učiněn, byl učiněn nějakou inteligencí. A všechno, co se stane zde na zemi, je odzrcadlením toho nebeského. Říká to Bible. A jestli se zde nachází strom, který musí zahynout, ve slávě rovněž existuje nějaký strom, který nezahyne.

2. Korintským 5:1

148 Jestli vidím člověka... Vidíme roztomilý mladý pár, muže a jeho ženu, jak se prochází po ulici, jak jsou do sebe zamilovaní. Co to odzrcadluje? Požehnáno buď jméno Páně. Něco takového existuje i v nebi, ale je to nepomíjitelné. Jestliže ten pozemský stánek bude zbořen, máme již jiný, který nás očekává, teofanii.

Jan 14:20

149 Tak je to s trojicí: ten veliký Duch přebývající v Synu, v Ježíši a Ježíš přebývající v církvi. „Toho dne poznáte, že Já jsem v Otci a Otec ve Mně a Já ve vás.“ Všechno čím byl Bůh, On vlil do Ježíše; a vše, čím byl Ježíš, On vlil do církve. Je to tak. „Já v Otci a Otec ve Mně. Já ve vás

a vy ve Mně.“ Je zde... To je to tělo.

150 Tak to vypadá s církví. Ona byla vyučována tak trochu banálním a zženštilým věcem, nauce nějaké staré paní, která pobíhá kolem talíře s polívkou a je na partičce karet. Není tedy divu, že máme takovou snůšku zmatků, jakou máme. Nám nejsou potřeba programy pro děti a večírky s polívkou. Potřebujeme to drsné staromódní Evangelium a muže víry svírající meče, kteří dovedou vyzvat na souboj. To je nám dnes potřeba, ne nějakou zženštilou teologii nebo nějakou lidského původu teorii, nám je potřeba drsné Evangelium, které bude kázáno ve světle a moci a v projevech Ducha Svatého.

Židům 4:7-10

151 Všimněte si nyní:

On řekl, že označil nějaký den, když v Davidovi říká,... kdyby je totiž Jozue uvedl do odpočinku,... nemluvil by potom Bůh o jiném dni.

A tak Božímu lidu zůstává svátek.

Vždyť ten kdo vstoupil do jeho odpočinku,... odpočinul od svých skutků tak, jako i Bůh odpočinul od svých.

Matouš 11:27

152 Nuže, kde bychom měli číst. V Matouši dvacáté kapitole... jedenáctá kapitola, dvacátý sedmý verš:

Všechno co mi dal Otec... [nebo] je mi dáno od mého Otce a nikdo nezná Syna, jedině Otec; a Otcе nezná jedině Syn, a ten, komu by ho chtěl Syn zjevit.

153 Pohleďte, není důležité, kolik se toho naučíš, kolik chce biskup, abys toho znal; záleží na tom, kolik si Bůh přeje, abys toho věděl. A jestliže nemůžeš uvidět toto zjevení, neptej se na to biskupa; popros Boha. Neptej se na to svého pastora; popros Boha. Syn Jej zjevuje, „On,“ to je osobní zájmeno.

Matouš 11:28-30; Židům 4:8

154 Poslyšte! Asi s tím budete trochu šokováni. Zde je přikázání. Pavel řekl: „Kdyby On ustanovil nějaký jiný den, On by se jistě o něm zmínil.“ Ale hle, co On říká:

Pojďte ke mně všichni, kteří pracujete a jste obtěžkáni a já vám dám [sabat] odpočinout.

Vezměte na sebe mé jho a učte se ode mě, neboť jsem mírný a pokorný v srdci: a najdete sabat pro

své duše.

Vždyť mé jho je příjemné a lehké.

Matouš 11:28; Židům 4:7-10

155 Sledujte, co nyní říká Pavel:

... kdyby je totiž Jozue uvedl do odpočinku, nemluvil by pak Bůh o jiném dni.

Označuje znovu nějaký... den, jako dnes, když v Davidovi,... po tak dlouhé době říká;... jak už bylo řečeno, dnes uslyšíte-li jeho hlas nezatvrzujte své srdce.

A tak Božímu lidu zůstává [poslouchejte nyní devátý verš] **Zůstává odpočinek** [sabat] **Božímu lidu.**

Vždyť ten, [muž nebo žena] kdo vstoupil do jeho odpočinku, [„pojdte ke Mně všichni, kteří pracujete a jste obtěžkáni, Já vám dám odpočinout“]... odpočinul od svých... skutků, jako i Bůh odpočinul od svých.

Jan 5:24

156 Mohlo vám být dvacet let, mohlo vám být třicet let, mohlo vám být padesát let, ale v tu chvíli, když jste slyšeli Boží hlas, jak klepe na vaše srdce, nezatvrzujte je. Potom vejdi... „Kdo slyší slova Má a věří Tomu, který Mě poslal, má život (věčný) a nepřijde na soud, ale přešel ze smrti do života.“

157 „Řekni, bratře Branhame, co se stane?“ Obdržíš Ducha Svatého, Kristus vstoupí do tvého nitra. Je to tak? Otevřete si se mnou Izaiáše dvacátou osmou kapitolu a čtěme. Izaiáš dvacátá osmá kapitola a přesvědčíme se, co o tom řekl prorok. Matouš dvacet osm, osmý verš.

Izaiáš 28:8

158 Zde je popsána předpověď těch posledních dnů (během jedné minuty bychom měli skončit):

Neboť všichni stolové jsou plni vývratků a lejn... takže žádného místa čistého není.

Příslaví 26:11; Izaiáš 28:8; 2. Petrova 2:22

159 Dovolte mi se zde na okamžik zastavit. Jak již řekl Ernie tehdy večer, on s někým mluvil... Ernie Fandler, tento bratr, který je zde, původem ze Švýcarska, on řekl: „Zastavil jsem se a nechal jsem tomu prostor, aby to hluboce vsáкло do nitra.“ I já bych si přál, aby to

hluboko vsáklo:

... takže žádného místa čistého není... Neboť všichni stolové jsou plní vývratků...

„Pes se vrátil ke svým zvratkům,“ a vykoupaná svině k válení v blátě. Stejně tak tento lid se vrací zpět.

¹⁶⁰ Co se s vámi děje Metodisté? Vy jste přece kdysi měli světlo. Co se stalo? Bůh ho vzal z vaší ruky a předal je Nazarejcům. A co potkalo vás Nazarejci? Vy jste kdysi byli nositeli světla. Bůh ho vzal z vašich rukou a předal je Letničnům. Přesně tak. Vy Církvi Boží a ti ostatní lidé svatosti, protože jste odmítli světlo, udělali jste ze sebe denominaci a řekli: „Nevěříme již ničemu více, než tomuto.“ Bůh se pohnul kupředu a ukázal vám, že má lid, který Jej bude následovat.

¹⁶¹ A co potkalo vás Letničnů? Vy jste měli světlo. Ale Bůh vám ho odňal. Ten ohnivý sloup se posouvá kupředu. Pokaždé když se ohnivý sloup pohnul ze svého místa, církev jej následovala. A když se Luther zorganizoval z Katolické církve na svou vlastní církev, ohnivý sloup se pohnul a kráčel s ním Wesley. Wesley se zorganizoval, udělal si svou denominaci a ohnivý sloup se pohnul a Nazarejci s ním kráčeli dál. Nazarejci se zorganizovali a církev Boží s ním pokračovala dál a říkali, že nejsou denominací, ale ve skutečnosti jí byli. Co se stalo dál?

¹⁶² Došlo k další události, Letničnů spatřili oheň a vyrazili kupředu. A co udělali? Udělali doktrínu o jazycích a zorganizovali to — každý musel mluvit v jazycích předtím, než obdržel Ducha Svatého — a Bůh postoupil dál a nechal vás tam sedět na svých místech.

¹⁶³ A co potkalo vás, Jednotáři? Nalezli jste křest ve jménu Ježíš. Udělali jste z toho nauku a oddělili se od těch ostatních a Bůh se pohnul dál kupředu. Zanechal vás tam sedět. Je to tak!

¹⁶⁴ A co potkalo vás, Sbory Boží, ten Starý obecný koncil? Udělali jste z toho organizaci a Bůh se pohnul kupředu a zanechal vás tam sedět; nejste již nic než studená formální hromádka, jako ti ostatní. A ohnivý sloup se pohybuje kupředu! Haleluja!

¹⁶⁵ Všechny stoly jsou plné vývratků. Podívejte se na Večeři Páně. Jakže, oni dokonce... Byl jsem přítomen na místě, kde přijímali starý krajíc chleba. Tento chléb by měl být přece zadělán jako nekvašený chléb. A oni ho podávají hříšníkům, kuřákům, prostitutkám, smilnicím, pokud jsou jen jejich jména zapsána v knize. A vy Baptisté dokonce Večeři Páně nazýváte „uzavřenou společností.“

166 Nuže, vy baptisté, vy se trochu moc chválíte, ale Bůh vám odejme váš roh. To je naprostá pravda, nebudete to moci více vytrubovat. Uzavřená společnost Večeře Páně: vy jste se oddělili, vy jste si připadali svatější, než jste ve skutečnosti byli. Zapamatujte si, tohle je Baptistická modlitebna. Tohle jste obdrželi, ale vy jste se zorganizovali. Ó, vy říkáte: „My nejsme organizací.“ Ano, jste! Opravdu jste. Vy říkáte: „My máme obecnství.“ Ano, se všemi, kteří procházejí těmito dveřmi a učí se přesně tak, jak tomu věříte, ano. Ale ať jeden... Vy byste jej nevyhodili, ale vy byste jej vyloučili z prostřed vašeho bratrství. To je naprostá pravda. Ó, vy máte na to svůj způsob, jak to udělat. Stejně tak Bůh má své způsoby, jak to udělat. Ale Boží církev půjde dál kupředu, ohnivý sloup se kvůli takovým způsobům nezastaví. Všechny stoly jsou plné vývratků.

Izaiáš 28:8

167 Ó, teď poslyšte. To co vám řeknu za chvíli, to vás jistě překvapí. Ale poslouvejte, zatím co budu číst ze Slova. Kdo to byl? To byl Izaiáš prorok:

... všichni stolové jsou plní vývratků... takže... žádného místa čistého není.

168 Prostě: „Dnes se nikdo neohlíží na druhého.“ Kdo to přichází do sboru: ženy s natupírovanými krátce přistřiženými vlasy, v šortkách, rozhlízejí se po mužích, kteří jdou po ulici; nebo sekají trávu na dvorku; mladá děvčata chtějí slyšet někoho, kdo tlachá, nebo když na ně zapíská nějaký sukničkář, kdokoliv to je, vy to znáte. (Bratr Branham píská.) Ó, vám se zdá, že jste roztomilé, že ano?

169 A vy muži, kteří si vykračujete po ulici s cigárem ve svých ústech a jste ve výboru Diakonů. Vy spíše připomínáte bezrohého býka z Texasu. A ještě si myslíte, že jste, kdo ví co. To je naprostá pravda. Není tedy divu, že všechny stoly... A přistupujete k Večeři Páně a zachováváte se jako byste byli já nevím čím a šidíte a kradete a lžete po celý týden. Co je to s vámi? Všechny stoly jsou plné vývratků.

170 Ó, já se zúčastňuji Večeře Páně. Jistě, děláme to v naší církvi. „Ježíš řekl, že nás vzbudí v ten den nejposlednější, budeme-li se zúčastňovat Večeře Páně.“

1. Korintským 11:29, 30

171 „Ale ten kdo jí a pije nehodně, jí a pije sám sobě odsouzení, nerozsuzuje tělo Páně. Z tohoto důvodu jsou mezi vámi mnozí nemocní a slabí a mnozí zemřeli“: staré, mrtvé, formální církve, Duch Boží vás opustil, ohnivý sloup už tam nemá více co dělat. Vy popíráte Božské

uzdravení. Popíráte zmrtvýchvstání.

172 Ó, vy říkáte: „Ó, On vstal z mrtvých historicky.“ Ale co s Tím, který je Ten stejný dnes, jestliže vstal z mrtvých? Vy říkáte: „Ó, to tak není.“ Vidíte, zde to máte! Vy máte zmrtvýchvstání přesně tak, jak si to přejete, ale Bůh ho má přesně tak, jak si ho přejel On.

Matouš 28:20; Jan 14:12; Židům 13:8

173 Ale to hlavní na tom je, že Bible říká, (víme, že ona je pravdivá) že On potvrzuje Slovo a: „Skutky, které dělám Já, i vy budete dělat a Já budu stále s vámi do skonání světa. Ježíš Kristus je tentýž včera, dnes i navěky.“ To je to, co říká Slovo.

Izaiáš 28:8, 9

174 Nuže, čím je sabat?

... všichni stolové jsou plní vývratků... žádného místa čistého není.

Kohož by tedy vyučoval umění? [*ne světského poznání, ale duchovního poznání*]. Kohož by tedy vyučoval umění?... a koho by vyučoval... aby vyrozuměl naučení?

175 „Ó, sláva Bohu, naše organizace v to nevěří. Oni se s tím neshodují.“ Nejsem zvědav, jak tomu věří tvoje organizace, ale co o tom říká Boží Slovo. „Ó, dobrá, víte, naši pastoři jsou vzdělaní.“ Ó, jistě. Jistě, mají takové vzdělaní, že v něm zcela vynechali Boha. Opravdu, protože jim můžete zacitovat nějaké Slovo a oni se tomu vyhnou a řeknou: „Dobrá, já tomu tak nevěřím.“ Ó, ty bábovko. Dovol mi, abych ti něco řekl...

Izaiáš 28:9

176 Podívejte se:

... kohož by tedy vyučoval umění? Zda-li odstaveným od mléka... odtrženým od prsů.

177 Jednou za mnou přišel můj soused a řekl: „Billy, ten pastor zde ve městě, to je roztomilý člověk, takového jsi ještě neviděl...“ On řekl: „Byli jsme s manželkou už v pyžamech, bylo kolem půlnoci a přišel ten malý pastor, dal si s námi kafičko a pak odešel do sousedova domu, aby si s nimi také podal ruku. Oni zrovna hráli karty a on se k nim posadil a dal si s nimi partičku. Ó, on je nejspolečenštější chlapík, jakého jsi kdy viděl.“ Řekl: „Ó, my ho milujeme. My bychom ho neopustili za nic na světě.“

178 Chvilku jsem tam stál a uvažoval: „Opravdu?“

179 Řekl: „Nemyslíš si, že každý sbor by potřeboval takového muže?“ (Hm?) Nemohl jsem mu na to odpovědět. On řekl: „Na jiném místě,“ řekl „oni měli takové překrásné místo. Ten kazatel se svou manželkou, to jsou velice přátelští lidé, oni přišli a zabývali se dětmi natolik, že měli Biblickou školu.“ A řekl: „Oni jich měli tolik, že to místo malými dětmi jen oplývalo.“ Řekl: „Aj, on umí vyprávět těm malým dětem historky.“

180 Řekl jsem: „To je hezké. To je velice pěkné.“

181 Vrátil jsem se. (Právě jsem přijel z Kanady.) A uvažoval jsem: „Jsem tady... ach! Lidičky... Jsem zvědav co se vlastně se mnou děje? Já to nedělám.“ Odešel jsem, abych umyl své auto. Pomyslel jsem si: „Bože, stávám se již starým mužem a zde jsem... Bojoval jsem, plakal jsem, přesvědčoval jsem a dělal jsem všechno možné a dostalo se mi akorát hodně rouhání.“

182 Cokoliv... Jestliže někdo řekne o vás něco špatného. „Ó, ten starý náboženský fanatik!“ Nebo něco takového...

183 Přemýšlel jsem o tom a najednou ke mně přišel hlas a řekl: „Tito lidé jsou v pořádku, jestli to dělají, ale já jsem tě nepovolal, abys to dělal. Povolal jsem tě k tomu, aby ses chopil Meče a postavil se jako Jozue a udělal výzvu, brachu. Ne, aby sis zahrával s nějakým starým společenstvím nebo s nějakou církevní organizací, ale abys vyzval dábla. A pak se postavil jako první do frontové linie. A pravdu nazýval pravdou a blud bludem. Abys kázal Slovo a vyhledal ty, kteří mají víru, aby tomu uvěřili. A abys to tak podal.“

Izaiáš 28:9-13

184 Začal jsem spěchat s umýváním auta, řekl jsem: „Děkuji ti, Pane, děkuji ti, Pane.“ Pak jsem se cítil dobře: „Je to v pořádku, Pane, přilnu k tomu ještě těsněji a rád bych s tím zemřel ve své ruce.“

**... kohož by tedy vyučoval umění? [Poslouchejte!]...
všichni stolové jsou plní vývratků... odstaveným od
mléka, odtrženým od prsů.** [Nuže sledujte.]

**Poněvadž měli naučení... za naučením, naučení za
naučením;... zprávu za zprávou; zprávu za zprávou;
trochu odtud, trochu od onud:**

**Avšak jakoby neznámou řečí a cizím jazykem
mluvil lidu tomuto.**

Kdyžto jim řekl: Totoť je odpočinutí, způsobte

***odpočinutí ustalému, toť jest, pravím, odpočinutí.
Ale nechtěli slyšeti.***

I bude jim slovo Hospodinovo naučení za naučením [*někdo je bude kázat*] naučení... za naučením; zpráva za zprávou; trochu odsud, trochu od onud; k tomu, aby šli a padající nazpět setřiní byli, a zapletení jsouce, aby polapeni byli.

Matouš 11:28

185 Čím je tedy odpočinek? Kdy vlastně přišel odpočinek? Když lidé mluvili v jiných jazycích koktajícími rty. Koktajícími rty, oni vlastně nemluvili nic; oni koktali. Kdy se to stalo? O Letnicích, když přišel Duch Svátý! To je odpočinek: Duch Svátý. Ježíš řekl: „Pojďte ke Mně, kteří jste unaveni a obtěžkáni a Já vám dám odpočinek. Já vám dám život, věčný život (Zoe), vlastní život Boha.“ Bůh do vás vstoupí a bude vaší částí. Dá vám narození a učiní vás syny a dcerami.

186 Nuže, sledujte, to bylo třetí odpočinutí, které On dal. To první: Bůh je obdržel po ukončení Svého díla. Druhé: Izrael to obdržel v Zákoně. Třetí: církev to obdržela jako část Boha.

187 Tři je číslo života. Kolik z vás to ví? Pokaždé, když uvidíte tři, je to život. Všimněte si, když Bůh stvořil zem, třetího dne se ukázal život. Kolik z vás to ví? Třetího dne, život přišel ve třetím dni stvoření. Trojice: Otec byl nad lidmi v ohnivém sloupu, Syn byl člověkem, který mluvil s lidmi a připravoval je, Duch Svátý byl třetím stupněm, to byl Duch Svátý, Bůh, který byl v tomto lidu. Život, Otec, Syn... Odpočinutí Boží, odpočinutí Izraele, odpočinutí Církve. To je dodržování sabatu!

188 Jestli jste ještě nikdy nepřijali Ducha Svatého, pak jste ještě nikdy nevešli do Božího odpočinutí. Nemusíte říkat: „Ó, já bych nemohl, já chci kouřit. Já — já to nemohu, já jsem křesťan. Já opravdu nechci pít, ale já jsem křesťan. Já zkrátka nemohu... nechci pít, ale přesto chci.“

Matouš 11:28

189 Jestliže chtivě hledíš po ženách, jestliže děláš všechny tyto bezbožné skutky, ještě jsi nikdy netrefil do toho období odpočinku. Ještě jsi nevešel do svého odpočinutí. A když vejdeš do toho odpočinutí, přestáváš se všemi svými světskými skutky stejně tak, jako Bůh přestal se svými. Proč? Stáváš se Boží částí; tvůj odpočinek je věčný. Zde to máš. To je ten sabat: „Pojďte ke Mně všichni, kteří pracujete.“

Židům 4:7

190 „On označil znovu nějaký den jako ‚dnes,‘ když v Davidovi po

tak dlouhé době říká, dnes uslyšíte-li Jeho hlas, nezatvrzujte svá srdce.“

Židům 4:10

191 Ještě bych chtěl říct slovo nebo dvě a pak skončíme:

Protože ten kdo vstoupil do Kristova odpočinutí, [*„pojďte ke Mně všichni, kteří jste obtíženi“*] odpočinul od svých skutků tak, jako i Bůh odpočinul od svých [*toho sedmého dne. To může být tvůj třicátý rok, čtyřicátý rok, padesátý rok, ať je to kterýkoliv, ty jsi přestal od svých skutků, jako Bůh od těch svých navěky. Již více netoužíš po věcech tohoto světa, svět je pro tebe mrtvý.*]

Židům 4:11

192 Nuže, nyní pozorně jedenáctý verš:

Vynasnažme se tedy vstoupit do toho odpočinku, [*ne toho prvního, ne toho druhého, ale tohoto*] aby snad někdo neupadl do téhož příkladu neposlušnosti.

193 Čím on je? Ohnivý sloup je zde. Anděl Páně je s námi. On dělá ty stejné věci, které říkal, že bude dělat. A lidé o to klopýtají a říkají: „Och, dobrá, myslím si, že je to v pořádku. To je docela dobré. Ó, domnívám se, že to je dobré.“ Ale buď opatrný, abys neupadl do toho stejného osidla nevíry. Přijmi to z celého tvého srdce!

Židům 4:12

194 Sledujte:

Neboť Boží slovo [*ne církevní nauka*] slovo Boží je živé... mocné... ostřejší než každý dvojsečný meč [*poslyšte*], proniká... až k rozdělení duše... ducha... i kloubu a morku, [*a poslyšte*] a rozsuzuje myšlenky a záměry srdce. [*Co to bylo? Duch Svatý může přijít a říct: „Ty ses dopustil takové a takové věci, ty jsi udělal to a to, ty máš takovou a takovou nemoc; jestli tyto věci dáš do pořádku, dosáhneš toho.“ Vidíte? Rozsuzuje myšlenky...]*

195 A lidé říkají, „Co to je? Jakže, to je mentální telepatie. Jakže,... on je věstec.“ Víte, co tím míním? To je bezbožný starý cizoložný svět, který nepoznal Boha.

Jan 1:1, 14; Židům 4:12

196 Je živé, mocné a ostřejší než každý dvojsečný meč a rozsuzuje myšlenky a záměry srdce. Nuže, co to znamená záměry srdce? Bůh! Ty říkáš: „Nu co, Bible říká, ‚Slovo Boží.‘“ Slovo Boží je Bohem.

Na počátku bylo Slovo,... a to Slovo bylo u Boha, a to Slovo byl Bůh... A to Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi,...

1. Mojžíšova 18:13

197 Bůh rozsuzuje myšlenky. Abraham byl obrácen zády... Bůh byl obrácen zády ke stanu a Sára se smála. A Bůh se otočil a řekl: „Proč se Sára zasmála?“ To je ten, který rozsuzuje myšlenky srdce! Přál bych si, aby to prosáklo trochu hlouběji.

198 A pak, když povstane služba tohoto druhu, kterou Bůh zaslíbil na tento poslední den, co se stane? „To je mentální telepatie.“

Matouš 10:25

199 Copak oni nenazývali samotného Pána „Belzebubem?“ On řekl: „Jestli nazývali Hospodáře domu ‚Belzebubem,‘ o co více pak budou nazývat Jeho učedníky?“

200 Já vás miluji. Je vidět, že vás to zajímá a nemusíte přicházet do budovy s klimatizací, abyste poslouchali Evangelium. Jste dost hladoví, abyste přišli na místo, jako je toto. Bůh by nám nikdy nedovolil postavit něco jiného než toto. My to milujeme takové, jaké to je, prostě takové staré přístřeší, ale my to takové milujeme. Bůh nepřebývá v kráse; Bůh přebývá v pokoře. A my to milujeme takové, jaké to je. A jsme rádi, že sem můžeme přicházet a zajisté i vy a posadit se na takovém místě. Nezáleží na tom, jaké je tu horko, jak zapocené máme naše nové obleky nebo šaty; na tom nezáleží. Nasloucháme přece věčnému životu, Slovu Božímu, které zná smýšlení vašeho srdce. Ohnivý sloup, který visel nad dětmi Izraele, visí dnes večer zde. Mohl bych to vyzvat: Pod působením moci Ducha Svatého na tomto místě neobstojí žádný člověk, kterému by Bůh ihned neodhalil pravdivou informaci a neřekl, kdo je. Jistě! Ano prosím.

201 Co to je? Co to je? To je ten stejný Duch, který vedl Izraelské děti do jejich odpočínutí, a oni všichni padli kvůli své nevěře. Nepadněte i vy. To je ta poslední šance. Otec, Syn, Duch Svatý — skrze to přichází život.

202 Ospravedlnění, Martin Luther, stále pouze náboženská forma. Posvěcení, Martin Luther... John Wesley. Křest Duchem Svatým, život. Ospravedlnění je víra. Posvěcení je očistění. Duch Svatý je naplnění. Život! Ne skrze Lutherův věk; oni to měli v jisté formě. Ne skrze Wesleyův věk; oni to měli také v jisté formě. Ale toto je věk, kdy sestupuje sám Duch Svatý.

203 A jestliže jsi Ho nepřijal, jak potom můžeš věřit zázrakům? Je potřeba Boha ve tvém nitru, abys věřil. Budeš jednat jako Bůh. Budeš vnímat jako Bůh. Budeš přemýšlet jako Bůh. Bible říká, že jste malými bohy amatéry. Řekl to Ježíš! Protože vy jste části Boha. Stejně tak jako

já jsem malým Branhamem a vy jste malými... kýmkoliv jste, protože jste nositeli rodičovského jména. Povaha, kterou máte, je dána vašimi rodiči, protože vy jste se z nich narodili. A důvod, že věříte v Boha a věříte zázrakům, znamením a divům je, protože jste syny a dcerami Božími; vy přijímáte život. Život přichází jako to třetí.

204 V pořádku. Když Ježíš vystoupil na horu, bral všude s sebou Petra, Jakuba a Jana, tyto tři svědky. Tři je číslo života. Pochopili jste to? Láska, radost, pokoj.

Židům 4:12, 13

205 Nuže, chtěli bychom se rychle dostat na konec této kapitoly. Tak rychle jak budeme schopni číst:

Neboť Boží slovo je živé... mocné a ostřejší... než každý... dvojsečný meč,... proniká až k rozdělení duše a ducha, i kloubů a morku v kostech... a rozsuzuje myšlenky i záměry srdce.

Není stvoření, které by před ním bylo skryté, ale všechno je nahé a obnažené před očima toho, jemuž musíme složit účet.

Židům 4:13

206 Bratře, není zde moucha, která by se mohla posadit na pilíři, aniž by On o ní nevěděl. Všechny věci jsou odhalené. Bratře, On ví o každé věci, kterou si kdy udělal, o každé myšlence, která ti kdy přišla do hlavy. To je On. A my Mu takto věříme. A když Bůh vstupuje do našeho nitra a ustanovuje nás v církvi, On vkládá své dary a věci do církve, aby pomocí nich řídil svoji Bytost! A jestliže je Bůh do takové míry nekonečným Bohem, pak rovněž uzdravuje nemocné, může křísit mrtvé, může očistovat malomocné, může vracet zrak slepým, může dávat vidění, může konat všechny tyto věci, působit skrze svoji církev, protože to je Bůh ve vás. To je církev.

1. Korintským 12:13

207 Jak se tato církev stává Církví s velkým písmenem? Připojením se? Ne, pánové! Podáním ruky? Ne! Vodním křtem? Ne! Nějakým členstvím? Ne! Jak to tedy obdržíte? „Jedním Duchem jste vekrťeni do jednoho těla.“ Zde to máte, prosím.

Římanům 8:1

208 Římanům 8:1:

A proto není žádného odsouzení... [žádné světské odsouzení; oni vás nemohou z ničeho obvinít.] Není žádného... odsouzení těm, kteří jsou v Kristu Ježíši, kteří ne podle těla chodí, ale podle Ducha.

209 Zde to máme. Hle, jak se posuzuje vaše křesťanství. Hle jak se poznává, zda jste vešli do tohoto odpočnutí: svět vás již více nevyrušuje. Opravdu! Vy to vidíte a vyšli jste z toho. Vy jste obdrželi něco lepšího, o čem můžete uvažovat. Zde to je. Žádné odsouzení! Takto se dostáváme do toho Těla. A tam jsme věčně v bezpečí. Říká o tom Bible.

Židům 10:3, 12, 14

210 Podívejte se do Židům desáté kapitoly, On říká:

... těmi oběťmi se ale hříchy každoročně připomínají.

Ale tento muž... jednou obětí... [Požehnáno buď Jeho svaté jméno.]

Neboť jedinou obětí přivedl ty, kteří jsou posvěcováni navždy k dokonalosti... [*Haleluja! Ne k dalšímu probuzení, ale navěky.*]

2. Korintským 5:17

211 „Staré věci pominuly a všechny se staly novými.“ My chodíme ve světle, v tom nádherném světle. Ptáci zpívají jinak.

212 Zatím co zde sedíme a díváme se na tuto malou alkoholičku (tuším, asi před pěti lety): Rosella, která s vyboulenýma očima vrávorala ulicemi Chicaga, pila, vyváděla, přicházela na každé hříšné místo, které existovalo, pila v každém lokálu, kde byla příležitost. A jednoho večera Duch Svatý, který je rychlejší a mocnější než obousečný meč, řekl: „Ženo, ty jsi alkoholička.“ Haleluja! A jestliže to není ten stejný Bůh, který tehdy existoval a poznal, jak se vzadu za Ním Sára zasmála, pak nevím, kým On je.

213 Mohu ukázat tam nahoře v publiku na jinou malou ženu (Ona šla, vzala ji sebou a přivedla ji sem) a bylo jí řečeno: „Ty jsi narkomanka.“ Ó, jak On rozsuzuje myšlenky v našich srdcích!

2. Korintským 3:6; Židům 4:12

214 A jistí velcí aristokratičtí kazatelé, kteří tu sedí a mají evangelizace rozšířené po celém světě se svými rukama založenýma na svých tričkách, oni si mysleli, že my je neznáme; jak by se mohli posadit v takovém shromáždění, a Bůh by nezjevil, kdo jsou? Oni se tam posadili a chovali se, jako kdyby byli, já nevím kdo. Duch Svatý, ale věděl, kým jsou. A oni tam seděli a ve svých srdcích si mysleli, že to je telepatie. Oni nevěděli o Bohu více, než Hotentot věděl o Egyptském rytíři. Je to tak. Oni to znají pouze podle litery, ale ne podle Ducha. Litera zabíjí, ale Duch oživuje. Tak je to, to je ta myšlenka. „Rychlejší,

mocnější než obousečný meč, rozsuzující myšlenky a záměry srdce.“

Židům 4:13-14

215 Poslouchejte! Sledujte to:

Není stvoření, které by bylo před ním skryté, ale všechno je nahé a obnažené před očima toho... jemuž musíme složit účet.

Poněvadž tedy máme velikého nejvyššího kněze, [*Nyní poslouchejte, vy nemocní.*] který prošel nebesa - Ježíše Božího Syna - držme se toho vyznání.

216 „Držet se mocně“; to neznamená jenom vyznávat. Jestliže nežijete takovým životem, pak se toho mocně nedržíte. Žijete něčím pokryteckým. Bylo by lépe, kdybyste byli mimo a přiznali, že jste hříšníci a zapomněli na to. Nevyznávejte křesťanství, jestliže žijete nějak jinak; pak jste jenom největším kamenem urážky, jaký kdy poznal tento svět. Jestliže jsi hříšník, přiznej to a pokračuj, dej věci s Bohem do pořádku. Jestli jsi křesťan, drž pevně své vyznání, stůj na něm.

Židům 4:15

217 A nyní dávejte pozor, chtěl bych to ještě zdůraznit předtím, než se rozejdeme:

Nemáme totiž nejvyššího kněze neschopného cítit s našimi slabostmi, ale takového, který byl ve všem pokoušen podobně jako my, avšak... zůstal bez hříchu.

Židům 4:16

218 (Poslouchejte!)

Přistupme tedy se smělou důvěrou k trůnu milosti, abychom dosáhli milosrdenství a našli milost k přijetí včasné pomoci. [*Požehnáno buď jméno Boží!*]

1. Mojžíšova 15:6; Římanům 4:3; Galatským 3:6; Jakub 2:23

219 Poslyšte, baptisté, presbyteriáni, luteráni! Jistě mi položíte otázku: „Abraham věřil Bohu a bylo mu to počítáno za spravedlnost.“ Víím, že vy se za to vždycky schováváte. To je pravda: „Co více může udělat člověk, než aby věřil Bohu?“ To je naprostá pravda, nic jiného nemůže udělat. Ale když Bůh uzná jeho víru, pak mu dá Ducha Svatého.

220 „Nuže, co tedy dělat, bratře Branhame? Mám křičet?“ To není nutné. „Mám mluvit v jazycích?“ To není nutné. Můžeš i křičet i mluvit v jazycích a stále žít jako pohan; stále být chlípný k ženám, stále kouřit a pít a nevím co ještě. Viděl jsem lidi, kteří mluvili v jazycích a pak

odešli a vytáhli tu nejhrubší, nejpodvodnější věc, jakou jsem kdy uviděl; viděl jsem je křičet a plakat, tekly jim krokodýlí slzy a s klidem ukradli všechno, co se jim dostalo pod ruku. Viděl jsem je, jak odcházeli a otáčeli se za každou holkou — na ulici. Ach ne, to je jisté znamení, že to nemáš. Je to tak.

221 Ale bratře, když jsi přešel ze smrti do života, všechny tyto věci se staly mrtvé a jsi novým stvořením v Kristu Ježíši. A jestliže uvidíš něco zlého, budeš se za to modlit: „Bože buď milostiv.“ A jestliže uvidíš nějaké nesnáze, místo toho, abys šel a klevetil a snažil se to ještě víc vyhrotit, raději půjdeš k dotyčné osobě, abys to dal do pořádku a rychle tuto věc uklidnil. To je Duch Boží v tobě.

Galatským 5:22; Efezským 4:26

222 Jestliže uděláš chybu (a jsme na ně náchylní) ... Jestliže uděláš chybu, budeš se ji snažit rychle napravit: „Nedovolte, aby slunce zacházelo nad vaším hněvem.“ Takto jste přešli ze smrti do života: máte lásku, pokoj, radost, snášenlivost, dobrotu, milost a trpělivost. Máme Velekněze, který sedí v nebi a je hotov se přimlouvat na základě našeho vyznání. Co to znamená? To znamená, že když se Ježíš vrátil zpět do toho Logosu, ohnivého sloupu, který vedl děti Izraele, posadil se do přítomnosti toho velikého pramene; toho duhového světla, které vycházelo k těm sedmi dokonalým duchům, k tomu dokonalému Duchu lásky.

223 Nuže, sledujte. To první je dokonalá láska — to je Boží láska, čistá, neposkvrněná. Další, která sem přichází je láska *phileo*; to je láska, kterou máte ke své manželce a dětem. Další stupeň, kam to klesá, to je chlípná láska. A další je bezbožná láska. A pak to klesá dolů, dokud se to nestane neřestí, prostě to padá níž a níž až do perverze, zvrácenosti.

224 A všechno co mělo počátek, má také i konec a to všechno bude odstraněno, takže po tom nezůstane ani památka a všechno se jednou navrátí zpět k dokonalosti. A jediný způsob... Nemůžete se zastavit zde dole v polovině cesty a dostat se tam nahoru. Musíte projít celou touto cestou s důvěrou a úplně odpočinout ve spasení, které vám dal Ježíš Kristus skrze víru.

225 Tam je Duch poctivosti sestupující od Boha; to je ten pramen. Pramen Boží, to je poctivost. Potom následuje muž, který koná skutky pro svého bližního. Dále pak je to chlapík, na kterého si musíte dávat pozor. Pak je to chlapík, který je zloděj. Dále pak chlapík, který je vrahem, který loupí. Vidíte, jak se to stává zvrhlejším a zvrhlejším? Ale

všechny tyto věci mluví o něčem opravdovém.

226 A proto říkám, že pokaždé uvidíte-li člověka, který... Když uvidíte nějaký pár, který se prochází ulicí, ty, kteří se mají rádi, může jim být osmdesát let. To hovoří o tom, že v nebi existuje mladý pár, který je tam reprezentuje. Jestliže tento pozemský stánek bude zbořen, máme tam jiný.

2. Korintským 5:1

227 Jestli vidíte muže, který podvádí, krade a lže, zapamatujte si, jeho část na něj očekává v pekle, je to — jeho místo, kde bude trápen v přítomnosti Boha a jeho svatých andělů, ohněm a sírou. On tam bude trýzněn. Ne navěky; on nemůže být trýzněn navěky; navěky neznamena stále. Věčnost je na věky. Věčnost nemá počátku ani konce, ale navěky, to je časový úsek.² Bible říká „navěky a (spojka) na věky.“ Jonáš řekl, že byl v útrokách velryby navěky. To je prostě časové období.

Jonáš 2:6

228 Ale podívejte se, je pouze jeden věčný život a tím je Bůh. A jestliže budete mučeni navěky a nebudete schopni nikdy zemřít, pak máte věčný život. A tak nemůžete být mučeni navěky. Můžete být mučeni sto miliónů let v přítomnosti Boží a jeho svatých andělů, ohněm a sírou — já nevím, na jak dlouho to je určeno — ale nakonec to musí dospět ke konci, protože to mělo počátek a jenom Bůh má věčný život. „Kdo slyší Má slova a věří Tomu, který Mě poslal, (nemá život na věky) on má život věčný.“ Život, který začal... ne někde během, ale po celé té cestě tam nahore, věčný život (Zoe). Vlastní život Boha sestupující dolů a přebývající v člověku, a on je věčný spolu s Bohem a nemůže zemřít. Tak to říká Slovo.

Jan 5:24

229 Jen se nad tím zamyslete. Copak jsou dva věčné životy? Takto nelze odpovědět, že ano? Je pouze jeden věčný život a to je život Boha. Ten druhý život, nezáleží na tom čím je, on musí dospět ke konci. A všechno, co mělo počátek, má i konec. A všechno co nemělo počátek, nemá ani konec. A Bůh řekl, že dá věčný život bez počátku. My jsme byli učiněni Jeho částí. A právě ten život, který je v nás, sem nebyl přinesen lidskou přirozeností. Přirozenost nám dala ducha, ale ten duch zemřel a my jsme obdrželi Ducha Božího. Sláva Bohu.

1. Mojžíšova 1:26; 1. Mojžíšova 2:5, 7

230 Byl Bůh člověkem? Jistě! „Učiňme člověka ke svému obrazu.“

² V angličtině - eternity, forever

Čím byl Bůh? Teofanií, tělem! A tam, člověk byl takto učiněn a byla mu svěřena zahrada, ale nebyl tam nikdo, kdo by obdělával půdu, kdo by měl tyto smysly. On tedy stvořil člověka z prachu země v té zvířecí formě života a ten člověk obdělával půdu. A tento člověk upadl skrze přestoupení. Tak je to. A Bůh, ta teofanie, sestoupil, byl učiněn tělem a přebýval mezi námi, aby člověka vykoupil.

Žalm 51:5; Žalm 58:3

231 A tak není nic, co byste mohli udělat sami. Jste od počátku hříšníci. Byli jste zformováni v nepravosti, narodili jste se v hříchu. Přišli jste na svět mluvíce lež, narodili jste se na tento svět skrze sexuální žádost otce a matky a jste prostě úplně spoutaní s peklem. Nezáleží na tom, co děláte, nemuseli jste nikdy zalhat, něco ukrást, můžete zachovávat všechna přikázání a nevím co ještě, stejně tak půjdete do pekla, jako ptáček do své klece. Ale žít znovu můžete pouze tehdy, jestliže přijmete Ducha Svatého, věčný Boží život.

232 Co z vás udělalo to, čím jste? Na počátku, když se Duch Svatý vznášel nad zemí, nebylo tam nic kromě sopečné činnosti; jak se ukázal nějaký malý velikonoční kvítek. A Bůh řekl: „To vypadá hezky; a vznášel se dál.“ A vzešlo kvítí. Ukázala se tráva. Vyrostly stromy. Z prachu vzlétli ptáci. Ukázala se zvířata. Ukázal se člověk.

233 Nuže, jak se to stalo? Tím vznášejícím se Duchem Svatým dávajícím tyto látky dohromady: draslík, vápník; a tím vznikaly květiny, vznikala zvířata, vznikli jste i vy.

234 A nyní, obdrželi jste svobodnou volbu. Bůh se znovu vznášel nad tebou a řekl: „Slyšíš Můj hlas? Nezatvrzuj své srdce jako v tom dni roztrpčení.“ Zde sestupuje, káže Slovo. Je jim kázáno Evangelium, ale oni mu nevěřili, tak jim to neprospělo, slyšeli ho, ale nevěřili mu.

235 Bůh sestoupil dolů a ukázal jim ohnivý sloup; ukázal jim skrze Svě proroky znamení a zázraky. On byl v nich. Ale oni tomu nevěřili. Ó, oni si přáli vidět zázraky. Oni si přáli slyšet proroka. Ale co se týče toho, aby tomu uvěřili, to se jim nezamlouvalo. Svědčily o tom jejich životy.

Židům 4:11

236 Nuže, On řekl: „Nepadněte do toho samého příkladu nevíry.“ Protože v těch posledních dnech se Bůh znovu ukazuje Pohanské církvi: stejná znamení, stejné zázraky, stejný ohnivý sloup, potvrzený, dokázaný. Nezatvrzujme tedy naše srdce a neupadněme zpět do toho pokušení, do této nevíry, protože jinak na zemi shnijeme a tím to zhasne.

237 A když Duch Svatý klepe na vaše srdce: „Po tak dlouhém čase, když uslyšíte Můj hlas, nezatvrzujte vaše srdce;“ říká: „Mé dítě, to je pravda.“ Nehledte na posla; naslouchejte poselství. Věřte mu. „Nezatvrzujte vaše srdce, jako v tom dni rozhořčení.“

238 Když slyšíte Jeho hlas, nezatvrzujte svoje srdce. Potom řekněte: „Ó, ano Pane, já věřím.“ A pak vstupujete do života, Duch Svatý vstupuje do vás. Váš starý duch odumírá, to působí, že vaše žádost a nenávisť, zlost a nepřátelství, zášť a všechny tyto věci odumírají. A vy se stáváte, plní lásky, radosti, pokoje, odpočinku! Nezáleží na tom, jak vanou větry, všechno je v pořádku.

*Má kotva drží pevně za oponou.
Ať bouře valí se a vítr tne,
má kotva drží pevně za oponou.
Protože stojím na Kristu, skále pevné;
a vše ostatní mělkým pískem je.*

239 Zde to máte. Eddie Peronnett, když psal tuto slavnou píseň... Všechny jiné základy: všechny denominace, všechna věrovyznání, všechna učení povadnou. Kristus! Vy řeknete: „Nu co, znám Bibli.“ Ty nemáš život proto, že jsi poznal Bibli. „Znám svůj katechismus.“ Ty nemáš život, že jsi poznal katechismus. „Dobrá, já jsem křesťan.“ Život nemáš proto, že vyznáváš křesťanství.

Židům 4:10

240 Ty máš život skrze poznání Jeho. Poznat Jeho, díky tomu máš život. A ty vcházíš do Jeho odpočínutí a zanecháš své skutky, jako Bůh zanechal Svoje. Jsi učiněn Synem Božím, účastníkem Boha. A jestli si tě Duch Svatý namlouvá a ty se mu odplácíš dvořením a řekneš: „Ano, Pane.“ Nebo vrká...

Matouš 11:28

241 Vrků: „Pojďte ke Mně všichni, kteří těžce pracujete a jste obtíženi a Já vám dám odpočínutí.“

242 Snad řekneš: „Ó, jsem mladý. Já mám. Ó, můj pastor ne... Já musím udělat...“ Vidíte? Pak to nenajdete nikdy.

243 Ale, když řeknete: „Ano, můj Pane, slyším Tvůj hlas. Nezatvrzují své srdce. Nestarám se, Pane, je to tvoje Slovo a já mu věřím. Přijmi mě Ježíši, takového jaký jsem, nemám se čím obhájit, ale Tvá krev byla za mě prolita a já Ti slibuji, že budu věřit, ó Beránku Boží, já přicházím!“ Polož pak své ruce na Jeho umírající hlavu a řekni: „Pane,

jsem hříšný a Ty jsi mě zavolał.“

Jan 6:37, 39

244 „Všichni, které Mi dal Otec, přijdou ke Mně a Já je vzbudím v ten den nejposlednější.“

245 „Pane, přicházím. Nezatvrzují své srdce, jak to učinili oni v onom rozhořčení. Opravdu věřím.“

246 Co On potom učiní? On ti dá Svůj život (Zoe), věčný život. A jestliže Bůh může vzkřísit z prachu země, odkud pocházíme... Copak jsme nebyli vzati z prachu? Všechno, co vidíte, povstalo z prachu. A jestliže mě Bůh udělal tím, čím jsem dnes, aniž by mi byla dána nějaká volba; jen proto, že Jeho přáním bylo, aby mě učinil a dal mi příležitost spatřit Golgotu a učinit své rozhodnutí (a já jsem udělal své rozhodnutí tím, že jsem Mu uvěřil), o co více mě On vzbudí. Jestliže mě učinil tím, čím jsem, aniž by mi byla dána volba, pak přijímám tu volbu a přijímám Jeho... Když On dobrovolně položil své ruce a zapřisáhl se skrze Sebe, že mě vzbudí v ten poslední den.

247 Budu s jistotou odpočívát; mám odpočínutí. Ne proto, že jsem ctitelem neděle, ne proto, že jsem ctitelem sabatu — to s tím nemá nic společného. Já uctívám, protože jsem vešel do Jeho pokoje a odpočínutí (pokoj, odpočínutí, láska, radost). Ať bouřky zuří, má kotva pevně drží.

248 Máš dnes večer toto prožití, můj příteli, který zde sedíš v tomto horkém stánku? Vy jste nepřišli poslouchat mě. Ne, vy jste přišli poslouchat Slovo. Poslyšte, moji přátelé.

249 Nuže, nemáte-li toto odpočínutí, můžete je najít právě teď. Nemusíte ani přicházet sem k oltáři, sedte přímo tam, kde jste. Buďte upřímní a řekněte: „Kriste, promlouvej k mému srdci. Víím, že je horko. A já jsem prázdný a zpocený. Jsem na tom hrozně. Ale popravdě, Pane, mohu se potit v bolestech hůře, než právě teď, než nastane ráno.“ Lékař může pokývat hlavou a říct: „To je srdeční infarkt. Už je po něm veta.“ A co pak?

250 Co pak? Když ta veliká kniha bude otevřena, co potom? Slyšeli jste tu písničku: *Co potom?* Když ti, kteří zavrhlí poselství, budou požádáni o zdůvodnění, co potom? Co potom? Popřemýšlej o tom teď opravdu hluboce.

251 Zatím co skláníme své hlavy, zamysli se nad tím:

Když ti, kteří odmítli toto poselství dnes večer,

*budou požádáni o zdůvodnění, co potom? Co potom? Co potom?
Když ta veliká kniha bude otevřena, co potom?
Když ti, kteří zavrhlí dnešní večerní poselství,
budou tázáni o zdůvodnění, co potom?*

252 Náš Nebeský Otče, to všechno je teď ve Tvých rukou. Zde před těmito lidmi byl položen pravdivý sabat. Zde je anděl Boží, který během těch posledních několika dnů troubil kolem světa. Kritici a všichni ostatní se to snažili odsoudit, ale Ty jsi pokaždé dokazoval, že jsi Bohem.

253 Vědecký svět, církevní svět... jsou slepí, Pane? Ale snad je tu dnes večer někdo, kdo by chtěl obdržet svůj zrak a postavit se na to a nepokoušet Boha jako v těch dnech roztrpčení; a nesnažit se Ho pokoušet tím, že budu dobrý v neděli nebo že budu dodržovat nějaký den nebo nějaké vyznání víry nebo náležet k nějaké církvi; ale že chci vyjít a být obřezán v srdci a přijmout Ducha Svatého a zatoužit po NĚm. Skrze víru se Ho snažíme přijmout do našich srdcí. Oni usilují o to, aby našli Tvoji milost, Pane.

Matouš 5:48

254 Ó, oni mohou mluvit v jazycích, oni mohou křičet. A stále mají tu stejnou starou zlost. Stále bude při nich ta stará záludnost. Stále budou klevetit a pomlouvat a dělat věci, které by neměli. Ale oni to nechtějí dělat, Pane. Co potom, až ta veliká kniha bude otevřena? Je řečeno: takoví nevejdou do království. Buďte tedy dokonalí, jako i váš nebeský Otec je dokonalý. A všechno, co nesplní tento požadavek, tam nevejde. Důvěřují dnes večer zcela tomu ukřižovanému? A pokud ne, Pane, necht' by řekli tomu Věčnému „Ano,“ právě teď.

255 Řekněte, „Pane, já... ne skrze emoce, ale cítím něco z hloubi srdce, něco mi tam říká, že to mohu udělat právě teď skrze Tvoji milost a já Tě teď přijímám jako mého osobního Spasitele. Já odmítám všechny věci tohoto světa a toužím vejít do Tvého odpočínutí a věřím, že to dělám právě teď. Věřím, že Duch Svatý mě uvádí právě na toto místo.“

256 Zatím co jsou všechny hlavy skloněny. Cítí to tak někdo v této chvíli? Zvedněte své ruce — „Duch Svatý mě teď uvádí na to místo, kde nebudu muset už klevetit.“ Bůh ti žehnej. Nechci tyto věci dělat... Moje náládovost je pryč. Od této chvíle mohu žít v pokoji, radosti a trpělivosti. Věřím, že Bůh ke mně promlouvá právě teď a že to mohu

dělat od této chvíle skrze Jeho milost. Nechtěl bys zvednout svoji ruku? Bůh ti žehnej. Bůh ti žehnej, mladá paní. Ještě někdo? „Já teď věřím.“

Žalm 95:8, 9; Galatským 4:10, 11; Židům 3:8, 9, 15, 16; Židům 10:1

257 Nepokoušejte Ho jako v tom dnu roztrpčení. Nemyslete, že když chodíte v neděli do kostela nebo dodržujete sabat... Pavel řekl: „Vy, kteří dodržujete dny, měsíce a tak dále, mám o vás strach.“ Zákon byl pouze stínem těch dobrých věcí, které měly přijít, ne samotným obrazem těchto věcí, a tak nemůže přivést ctitele k dokonalosti. Ale Kristus tě činí dokonalým, dokonalým v Božích očích. On snímá tvůj hřích, snímá z tebe odsouzení, dává ti Svou lásku a radost.

258 Nechceš teď vejít do toho odpočinutí? Někteří další zvedají své ruce a říkají: „Já jsem to učinil.“ Bůh ti žehnej, mladá paní, tam po mé levé ruce. Bůh ti žehnej, muži, který sedíš po mé pravé straně. Vejdi do odpočinutí, přemýšlej teď o tom.

259 Modli se: „Taký jaký jsem, Pane, nemám nic ke své obhajobě... nehodím se k ničemu. Nemám Ti co přinést, kromě starého ošumělého hříšného života. Přijmeš mě? Očistiš mě? Dáš mi úlevu? Protože já jsem slíbil, že budu věřit. Ó, Beránku Boží, já přicházím! Přicházím ve víře, že jsem nyní přešel ze smrti do života, protože rovnou zde na své židli jsem tě přijal jako svého Spasitele a ve svém srdci pocituji pokoj.“

260 Pět jich zvedlo své ruce. Bude tu ještě někdo, kdo to tak cítí? Zvedneš svoji ruku? Nejsi-li křesťanem, přijmi Ho hned teď.

261 Jestliže vyznáváš, že jsi křesťanem a nebyl jsi takovým, pak jsi nadále hříšníkem; nezáleží na tvém životě, co jsi udělal a jak usiluješ o vlastní nápravu. To, co děláš sám, není přijato. Jedná se o to, co udělal On. Tvoje vlastní spravedlnost nebude přijata. Jestliže jsi přestal kouřit kvůli tomu, že sis říkal: „Dobrá, raději přestanu kouřit, protože jsem vyznavačem křesťanství.“ Bůh to neakceptuje. Jestliže zanecháš chlípnost k ženám jen z vlastní síly, Bůh to neakceptuje. Je to něco, co děláš sám; to jsou skutky. Je to ale milost, která tě zachraňuje. Sestoupil k tobě Bůh a odňal tyto věci od tebe? Pak to je něco jiného.

262 Ty říkáš: „Připojil jsem se k církvi a musel jsem všechny tyto věci nechat.“ Bůh to nepřijal, ty Mu nemáš co nabídnout, On přijímá pouze to, co dává Kristus. On ti dává věčný život a bere tyto věci od tebe. Přijmeš To?

*... na rozbouřeném moři,
pojď, zakotvi svou duši v přístavu odpočinutí*

a řekni: „Můj milý je můj.“ Zakotvil jsem svou duši...

(v pořádku, vy, kteří jste zvedli své ruce. Poselství je u konce. Teď Ho uctívejme).

*Nebudu už plout po rozbouřeném moři;
vichřice může zuřit na rozbouřených hlubinách,
v Ježíši jsem v bezpečí navěky.*

263 Teď všichni k Jeho oslavě:

Zakotvil jsem svou duši v přístavu odpočínutí,

(Sabat)

*nebudu už plout po rozbouřeném moři;
vichřice může zuřit na rozbouřených hlubinách,
v Ježíši jsem v bezpečí navěky.
Posviť na mě...*

(dovol, ať se uvolním, zavřete své oči. Pociťujete sladkost Ducha? To je uctívání. Poselství je skončeno; to je uctívání.)

*Ať na mě svítí světlo majáku,
osviť mě,
ó Pane, osviť mě,
ať na mě svítí světlo majáku.*

264 Kolik z vás se cítí opravdu dobře? Zvedněte svoje ruce. Ten sladký pokorný duch, to je to.

*Být jako Ježíš,
být právě jako Ježíš,
na zemi toužím být jako On;
po celou cestu životem
ze země do slávy,
chci být jenom jak On.
Oslavujme Ježí!*

